רשות השידור

פרוטוקול
ישיבת הוועד המנהל

יום ראשון, ח' בתמוז תשע"ג – 16/06/2013

נוכחים
חברי הוועדה:
אמיר גילת - יו"ר הוועדה
יוני בן מנחם, מנכ"ל רשות השידור
יעקב בורובסקי, חבר ועדה
אסתי אפלבאום, חברת ועדה
גאולה אבידן, חברת ועדה
לנה קריינדלין, חברת ועדה

מוזמנים:
זליג אברמוביץ, עוזר מנכ"ל
עודד ברגר, סמנכ"ל
ערן הורן, סמנכ"ל כספים
יראון רופין
איתנה גרגור, מבקרת רשות השידור
עו"ד מרסיה צוגמן, לשכה משפטית
לינדה בר, דוברת הרשות
עינב

היו"ר, אמיר גילת: אני פותח את ישיבת הוועד המנהל. יש לנו קוורום לפתיחת הישיבה. הנושא הראשון, אדוני המנכ"ל, עדכון רפורמה. עודד, תעדכן בבקשה לגבי סטאטוס רפורמה.

עודד ברגר: אתה רוצה סטאטוס רפורמה?

היו"ר, אמיר גילת: כן.

עודד ברגר: יוני, אולי כדאי שתקרא את המכתב שלי.

יוני בן מנחם: היושב ראש קיבל את זה. הוא חתם על זה.

היו"ר, אמיר גילת: אבל בא, אנחנו מדווחים פה, ההנהלה מדווחת.

עודד ברגר: אז היה סוף שבוע פורה, אני מקווה. פורה זה אומר אם נראה את התוצאות שלו היום בלילה. הסרנו את שלושת המכשולים הגדולים שהיו – רשימת העובדים בשכר כולל, שזה בעצם אומר כסף ... ונלחמנו מלחמת חורמה כדי לשמור על הרשימה שלא תתארך, זה נושא אחד. נושא שני זה היה הקריטריונים לחלוקת ה-7.8% שזה השכר הכולל בגין שנת 2012, גם את הסוגיה הזאת פתרנו. סוגיה שלישית הייתה מול הממונה על השכר, ששם הוא נתן איזו שהיא התניה שבעצם הכניסה את כולנו למערבולת, שהפתרון במערבולת הזאת היה שהם יגישו את הנהלים, הקשיחו את הנהלים החשובים שהיינו אמורים להגיש אותם בעוד 60 יום מהיום הקובע, להגיש אותם במהלך השבוע הזה. אז זה בעצם ככה גם משהו שמחזיר את האמון הקולקטיבי לכל המערכת, ונדרש מאתנו באמת לעשות כאן עבודה מאד אינטנסיבית. אנחנו מתכוונים להגיש את הנהלים האלה מחר.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי.

עודד ברגר: וגם מבנה ארגוני, שגם צריך להיות מוגש מחר.

יוני בן מנחם: אחרי שיידון בוועד המנהל.

עודד ברגר: אחרי שיידון בוועד המנהל, כן.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי, המצב הוא כזה, אז קודם כל אנחנו עדים להתקדמות. יש גם מכתב שממועץ אל המנכ"ל ואלי מיושב ראש אגודת העיתונאים. תקריא אותו רגע, כי הוא אצלך ביד. תן את השורה התחתונה שלו.

עודד ברגר: להקריא את המכתב?

היו"ר, אמיר גילת: כן.

עודד ברגר: בעקבות הידברות אינטנסיבית בימים האחרונים, נראה כי אנחנו בשלבים הסופיים של ניסוחו מחדש של הסכם היישום שנחתם לפני יותר מחודש, בהתאם לדרישות האוצר. בתהליך התגלעו קשיים רבים שאין זה המקום לפרטם, אך אם לא יהיו מכשולים של הרגע האחרון, ניתן יהיה להציג בפני משרד האוצר את ההסכם המנוסח, בתוך היממה הקרובה. אישורו של האוצר ישמש את הזינוק הסופי ליישום הרפורמה, ועלינו לפעול בכל דרך למנוע את עצירתה על ידי הדרג הפוליטי או כל גורם אחר. נא יידעו את הוועד המנהל וחברי המליאה על מכתב זה.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, תודה. הסטאטוס הוא כאמור ככה, התקדמות במגעים עם העיתונאים. דיברנו על התקדמות רבה, עד כדי אפשרות להצגת המתווה הסגור מחר, כמו ששמענו. דיברנו בוועדת תוכן על שידורים חוזרים בקיץ, אז זה בהחלט עונה להגדרה הזו של שידור חוזר, כבר שמענו את ה... הזה כמה פעמים. אני מברך על ההתקדמות, אבל מצר על השיהוי הרב שלקח כדי להגיע למעמד הזה, אם אכן הוא יגיע. היה מי שהתריע, כולל בחדר הזה, אני אזכיר רק את בורובסקי ואחרים, שהתריעו על הסכנות בהתמהמהות, ובאשר יגורנו די בא, אני לא אומר לגמרי בא, אבל לפחות העיכוב בא ומה שהיה צריך להיות בנובמבר, מסיבות ששוב, אני מסכים עם נוסח המכתב, לא ניכנס אליהן כרגע, זה נושא או לספר או למחקר, או למה שנרצה, אז חבל. מצד אחד שוב, טוב שיש התקדמות, ומצד אחד באמת הפעם, גם אם אנחנו מגיעים מחר למתווה מוסכם עם אגודת העיתונאים, עוד אף אחד לא מבטיח לנו שהאוצר יאשר, כי בינתיים קרו כל מיני דברים בדרך. אז עדיין אני רוצה להאמין, כמו שאני אומר כל הזמן, ואם הייתי רוצה לחפש סיבות להתייאש – כבר היו לי מספיק, אז נמשיך לא להתייאש ולראות את האחד ביולי

עדיין כתאריך היעד, ותיכף נחזור למתווה הזה, כי אנחנו צריכים לאשר את המתווה הלאומי, אבל אני רוצה לפתוח דווקא בסוגיה אחרת, שזו סוגית האין רפורמה, כי אני חושב וגם אמרתי את זה לכל מי שצריך, שהגיע זמן ההכרעה. זאת אומרת הרשות כבר חמש שנים מקרטעת בחוסר ודאות, זה משליך על ההתנהלות של הרשות. מי שהיה פה בוועדת תוכן ובוועדות אחרות היום, ראה את העדר התכנון ארוך הטווח, את חוסר הוודאות. זה מקרין על 1,900 העובדים שתלויים בין שמיים וארץ, גם בלי תוספות שכר שהובטחו להם וכו' וכו', ומוחזקים כבני ערובה, ודברים נוספים. אני חושב שהגיע זמן ההכרעה. עכשיו, זמן ההכרעה הגיע עכשיו, ושוב, כבר קבענו כמה תאריכי יעד, אבל כמו שאני אומר כל הזמן הזיזו אותנו אל קו הגמר. הגענו אל קו הגמר והזיזו את קו הגמר. הפעם אנחנו כדירקטוריון לדעתי לא יכולים להמשיך לתת למצב הזה להתנהל באופן הזה, ואנחנו לא יכולים לצאת לדרך של המחצית השנייה של שנת 2013, עם תקציב שהוא מניח רפורמה. אני מזכיר לכולנו, תקציב שכרגע הרשות פועלת עליו פורמאלית, שהוא תקציב שמניח רפורמה, ואנחנו חייבים במקביל לברכה על ההתקדמות ועל הסיכוי להתנעת הרפורמה, להביא היום לדיון את התקציב החלופי, המכונה תקציב החירום, כי כפי שאמרתי גם בוועדת הכספים הבוקר, אנחנו נמצאים במצב שאנחנו נתעורר באחד ביולי, כנראה שזה יהיה רק באחד ביולי, אולי, אני מקווה כמה ימים קודם ונדע אם יש רפורמה או אין רפורמה. האחריות הציבורית מחייבת אותנו כדירקטורים לקבל היום החלטה גם על תקציב חירום ועל היערכות שלנו, תקציבית, למקרה שאין רפורמה, מפני שאני מזכיר לכם את הדברים שנאמרו פה במרס או באפריל, או סמוך לתאריכים האלה, על ידי סמנכ"ל הכספים, שאם אנחנו לא נוקטים בפעילות מיידית ומאשרים תקציב חלופי ב-1 במאי, כי הוא דיבר על זה ב-1 במאי, אנחנו נהיה חדלי פירעון בספטמבר-אוקטובר, אחרי הדחייה שהוא עשה, הפעם זה יותר מוקדם ... בספטמבר-אוקטובר. ואני חושב שאנחנו כחברי דירקטוריון לא יכולים שלא לדון היום בתקציב החירום, אותו נאשר באחד ביולי בהנחה שהרפורמה לא תצא, וזה בלי קשר לזה שאנחנו עדיין ממשיכים לקדם אותה ולקוות שהיא תצא ב-1 ביולי. אבל מאחר שה-1 ביולי זה עוד שבועיים, אני לא הבאתי את תקציב החירום עד היום כי היינו אמורים לדון

בו לקראת אחד במאי, אז היו קולות שהרפורמה יוצאת לדרך, כולל דיון בכנסת שנתן לנו את כל התקווה לזה. הממונה על השכר אמר בכנסת שברגע שהוא יקבל מהרשות את שני הפרטים הטכניים, כפי שהוא הגדיר את זה, הוא יבדוק את זה תוך כמה ימים. זה נרשם גם בפרוטוקול של ועדת הכלכלה. התשובה ניתנה כעבור יומיים שלושה, במכתב שאומר שלא תוכלו להוציא לפועל את הרפורמה באחד ביוני. ולכן אנחנו כרגע מדברים על אם – אז באחד ביולי. אפשר להעריך שלא הממונה על השכר הוא הבעיה העיקרית. זאת אומרת גם הוא יקבל מחר את מסמך ההבנות או את ניירות ההבנה בין האגודה לבין הרשות, לא הוא הבעיה, אבל הוא מכיר את התהליכים, הוא לא נפל עכשיו מהחלל החיצון, הוא ליווה את כל התהליך. אני באותו אופן קורא את המכתב שלו מלפני שבועיים-שלושה, שהוא לא יספיק לבדוק, הוא היה רוצה הוא כן היה מספיק לבדוק. ואחרי שאמרתי את כל זה, אז אני חושב שאנחנו כן צריכים עכשיו להתחיל את הדיון על תקציב החירום, ולאחר מכן נדבר על המשך המתווה של הרפורמה, אם וכאשר, אבל באמת שאנחנו נדע שאנחנו מתכנסים לקראת צומת הכרעה מרכזי – יש רפורמה או אין רפורמה. ועדת הכספים דנה היום בתקציב החירום ועשתה בו את ההתאמות הנדרשות מבחינתה, כדי להמליץ לוועד המנהל על התקציב. שוב, תקציב החירום המקורי אושר בזמנו בוועדת כספים, לא הגיע לפה לוועד המנהל, כיוון שהיה נראה שהרפורמה יוצאת לדרך והיה חשש שלי אפילו שזה יקלקל, אם אנחנו פתאום נעשה תכנית קיצוצים תוך שבוע-שבועיים של פגיעה בשעות נוספות וכו' וכו', ולכן לא הובא לפה תקציב החירום. משהתמהמהנו בעוד חודש-חודשיים והגענו לדד-ליין שלי, כשהוא המחצית השנייה של שנת 2013, אנחנו מתכנסים לתהליך. ערן, אז אנא הצג בבקשה את ההתאמות שעליהן המליצה ועדת הכספים הבוקר, שאגב מבחינת דגשים זה חשוב שהוועד המנהל יידע, גם בתקציב זה של תקציב האין רפורמה, אנחנו הקצנו 15 מיליון שקלים נוספים להפקות מקור, מתוך אמונה שרשות השידור צריכה לעסוק בעיקר בשידור והתוכן צריך להיות במרכז. ולכן גם בתרחיש הפסימי של אין רפורמה, מוקצים 15 מיליון שקלים נוספים להפקות מקור, כך שכל ההתאמות שתראו פה עכשיו, לוקחות בחשבון גם גידול של כ-15 מיליון, זה יצא נדמה לי 14.7 מיליון שקלים, נכון ערן?

ערן הורן: 14.7 מיליון.

היו"ר, אמיר גילת: להפקות מקור. זה סכום של כ-15 מיליון שקלים מעל המחויבות שלנו בחוק לשנת 2013, ואני חושב שזה ההישג העיקרי. בבקשה, ערן.

ערן הורן: אנחנו יוצאים מפער בין תקציב מניח רפורמה לבין תקציב שלא מניח רפורמה, והפער הזה בתוספת הסכום שנדרש להפקות מקור, נותן כ-155 מיליון שקלים, שימומנו מהמקורות הבאים, בהתאם למה שהוחלט היום בוועדת הכספים, אני מזכיר.

יעקב בורובסקי: הומלץ.

היו"ר, אמיר גילת: הוחלט בוועדה והומלץ לוועד המנהל.

ערן הורן: סעיפי השכר – תשלומים ש... לקיים מכוח ההסכם הקיבוצי והנחת העבודה היא שכשההסכם לא נכנס לתוקף, אז לא משלמים. תשלומים רטרואקטיביים של הסכמים ארציים, האומדן שלהם הוא 58 מיליון שקלים. הגדלת הכנסות מאגרת טלוויזיה – שני מיליון שקלים, מתואם עם סמנכ"ל הגבייה. תקציבי ייעוץ – הפחתה של 2 מיליון שקלים, בהנחה שבתקציב חירום כזה תהיה האטה משמעותית בהפעלת היועצים לרפורמה. עתודה לתביעות משפטיות – הפחתה של 14.5 מיליון שקלים, בעיני שמו אותנו על הסף ביכולת לשלם את פסקי הדין ... ... הפחתת תקציב השיווק ב-1.5 מיליון שקלים. 36 מיליון שקלים הפחתה של תקציב הפיתוח שאחרי ההפחתה הזאת יעמוד על 19 מיליון שקלים. הגדלת הכנסות בתחום השיווק – 2 מיליון שקלים. פיטורי העובדים שמוגדרים ארעיים – 1.8 מיליון שקלים. חטיבת החדשות בטלוויזיה - 200,000 שקלים. סגירת סניפי גבייה – 200,000 שקלים. קיצוץ בשעות נוספות, זה סעיף משמעותי – 14 מיליון שקלים. זה משקף קיצוץ של בערך 40% עד לסוף השנה.

יוני בן מנחם: סליחה, אפשר להעיר? כמה זה קיצוץ בשעות הנוספות בכסף?

ערן הורן: 14 מיליון שקלים.

יוני בן מנחם: אני רוצה שהוועד המנהל יהיה מודע לשני היבטים בקטע של השעות הנוספות. כי הקיצוץ בשעות הנוספות בכל מה שקשור לעיתונאים, יש לו השפעה ישירה על התוכן, כיוון שהסכמי העבודה עם העיתונאים הם שהם עובדים 4 ימים בשבוע, חמישי, שישי, שבת – זה שעות נוספות. אם אנחנו מורידים 40% מהשעות הנוספות האלה, יש לזה השפעה ישירה על כל השידורים מיום חמישי, שישי, שבת, בכל המדיות ברשות השידור. זאת אומרת רדיו בעברית, רדיו בערבית, טלוויזיה בעברית, טלוויזיה בערבית. אז זו נקודה אחת. נקודה שנייה, הקיצוץ הזה, מרסיה, את שומעת אותי?

מרסיה צוגמן: כן.

יוני בן מנחם: הוא חייב על פי חוות הדעת המשפטית, תקני אותי אם אני טועה, להיעשות בהיוועצות עם אגודות העיתונאים, שכמובן התנגדו לזה וזה פוגע בצורה משמעותית בשכר של העיתונאים. והיה והם יפנו לבית הדין לעבודה - - -

אסתי אפלבאום: רגע יוני, אבל זו לא הצעה שלכם השעות הנוספות?

יוני בן מנחם: לא, לא בהיקף הזה.

אסתי אפלבאום: כמה אתם הצעתם בשעות הנוספות במקור?

ערן הורן: 20%.

אסתי אפלבאום: שזה סדר גודל של?

יעקב בורובסקי: מה זאת אומרת לא בהיקף הזה? את המספר 140 אתם הצעתם, לא?

יוני בן מנחם: לא, לא, לא, 140 זה הגירעון התקציבי.

היו"ר, אמיר גילת: סעיף השעות הנוספות.

אסתי אפלבאום: השעות הנוספות זה 18.

יעקב בורובסקי: חברה, עברית אני זוכר ומבין. 140 מיליון אנחנו מחפשים כדי להתאים את האין רפורמה. בתוך זה יש 14 מיליון שקלים שעות נוספות. האם הצעתם חלופה אחרת - - -

יוני בן מנחם: 18 מיליון.

אסתי אפלבאום: ברור שיש גם חלופה אחרת.

ערן הורן: לא, לא, 14.

יוני בן מנחם: 14, סליחה.

ערן הורן: לפי ההחלטה מהיום - 14.

יוני בן מנחם: לא, ההחלטה המקורית.

יעקב בורובסקי: אני שואל אתם כהנהלה, לפני שבאתם לוועדת כספים, מה הצעתם?

ערן הורן: ההנהלה לפני שהיא באה לוועדת כספים?

יעקב בורובסקי: באתם לוועדת כספים עם רעיון, אתם באים עכשיו לוועד המנהל, אתם תמימי דעים ברעיו הזה?

ערן הורן: בהצעה המקורית שהייתה בוועדת כספים היה תקציב מאוזן, אבל לא היה בה גידול בהפקות.

יעקב בורובסקי: מאה אחוז, אז תגידו מה הצעתם.

יוני בן מנחם: אני אגיד לך מה הצענו. אנחנו הצענו לאזן את ה-140, לא הצענו ש-15 מיליון ילכו להפקות החיצוניות, כי זה מעבר לזה.

יעקב בורובסקי: הבנתי.

יוני בן מנחם: הבנת? עכשיו רגע, אני רוצה לסיים את הקטע הזה. יש פה קטץ', גדול, והוועד המנהל צריך להיות מודע לזה. הקיצוץ הוא על פי ההצעה הזאת של ה-14. היה והאגודות האלה הולכות לבית הדין לעבודה ומקבלות צו מניעה, תתקני אותי אם אני טועה, מרסיה - יש סיכוי סביר שיקבלו את זה.

מרסיה צוגמן: יש סיכוי סביר שיקבלו ושבית הדין יגיד לנו לדבר.

היו"ר, אמיר גילת: אז אפשר לדבר קודם. חידוש, לדבר לפני.

יוני בן מנחם: אז מה שקורה, בכל מקרה אתה עושה את ההיוועצות איתם. אבל אם הם מקבלים צו מניעה, רק רגע, תנו לי להשלים את הרעיון, אני חייב להגיד לכם, מחובתי להגיד לכם מה עלול להיות פה. עלול להיות מצב שבית הדין יעצור את המהלך, ואז חסרים לך ה-14 מיליון האלה באיזון של ה-140, אתה מבין, יעקב, מה אני אומר?

יעקב בורובסקי: כן, אבל - - -

אסתי אפלבאום: תביאו חלופה אחרת.

יעקב בורובסקי: לא, הם הביאו חלופה. הם אומרים שהם הביאו 140 בלי הגדלת הפקות המקור. כאילו, אמיר וועדת הכספים רצו, למרות המצב הבעייתי, להגדיל את הפקות המקור. זה מה שאמרת עכשיו .

יוני בן מנחם: לא, אני לא מציג את זה ככה. אני אומר שיש פה סיכון. תראה, אפשר להוסיף עוד 100 מיליון שקלים - - -

יעקב בורובסקי: חברה, אתם ההנהלה הבכירה.

יוני בן מנחם: אז אני אומר, אם אפשר להוסיף עוד 100 מיליון שקלים לתוכן – אנחנו תומכים בזה. אבל אני רק אומר שיש פה כמה סעיפים שהם בסימן שאלה, שצריך לקחת אותם בחשבון.

יעקב בורובסקי: אני רוצה לשאול אותך, במציאות הכספית שישנה באין רפורמה, פירושו של דבר שהרשות חייבת לנקוט בצעדים מרסנים לתקציב. למה יש חשש דרמטי שבית הדין יקבל את ההחלטה להשאיר את השעות? למה בית הדין יכול באופן עקרוני בצעדים הדרמטיים? זה הרי לא מצב רגיל של יחסי עבודה.

מרסיה צוגמן: אז אני אסביר, לפני חמש שנים היה מצב יותר דרמטי, שלא היה לנו כסף לשלם בכלל משכורות, והיה עיכוב בתשלום המשכורות, ואכן הייתה תכנית חירום והגענו לבית הדין עם הנושא הזה של השעות הנוספות.

ערן הורן: לא.

מריסה צוגמן: כן.

ערן הורן: לא, שם עשינו הלנת שכר.

מרסיה צוגמן: אני אמרתי, היה עיכוב בשכר.

ערן הורן: זה היה בדיעבד, שם עשינו הלנת שכר, זה לא אותו דבר.

מרסיה צוגמן: אז הגענו לבית הדין בעניין של תכנית חירום ובית הדין שלח אותנו לדבר. דיברנו, שנים מדברים. היה את ההסכמים. עכשיו, כמו שכתבנו בחוות הדעת, אנחנו חושבים שצריכים להיוועץ עם הוועדים. כמובן

שהוועדים יתנגדו. אנחנו נלך לבית הדין ונגיד לבית הדין אנחנו ניסינו, אתה שלחת אותנו לפני חמש שנים, אנחנו חמש שנים מקיימים, זה המצב, אנחנו - - -

<u>יעקב בורובסקי:</u> אני לא מומחה לדיני עבודה, אני נמצא בכמה וכמה מקומות שההתנגשות הזאת קיימת, ומעולם בית הדין בסוג של-, זה פררוגטיבה ניהולית. כשיש משבר, יש פררוגטיבה ניהולית.

<u>מרסיה צוגמן:</u> אבל אתה שוכח פרט אחד, העובדים - - -

<u>אסתי אפלבאום:</u> בורו, אם מאשרים ברכבת את המוניות בסכומים האלה, לא לנגוע בשכר, בתי הדין מקלים. השאלה אם יש אלטרנטיבה אחרת. למה עוד פעם שנגיע לבית הדין? הרי אני תמיד יוצאת מהנחה לפי מה שלמדתי פה, זה רק מפה, ש-99.9% אנחנו בבית הדין מובסים. זה רק פה למדתי. אז למה מראש לדעת, ועוד אם היא מרימה דגל ואומרת – תשימו לב, בית הדין יכול להחזיר אותנו, אז השאלה מה עוד אפשר לעשות. איפה עוד נמצאים 14 מיליון שקלים שלא כרוכים בזה שמפרים את ההסכמים, ואני בטוחה שהם צריכים להיות קיימים איפה שהוא.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אני רק רוצה להסביר מאיפה באו ה-15 מיליון הנוספים. בתקציב הרפורמה, כשעשינו את הדיונים על תקציב הרפורמה, הצלחנו להשיג 15 מיליון שקלים נוספים מעבר למחויבות בחוק, להפקות מקור. וכשעשינו את תכנית החירום אמרנו אוקי, אנחנו רוצים כאמירה שגם בתקציב האין רפורמה, יהיה את אותו גידול ניכר ב-15 מיליון שקלים בהפקות מקור, ומכאן זה בא, ובדיון הקודם של ועדת הכספים, כולל הבוקר, גם בדיון היום, אז הצביעו על המקור התקציבי הזה.

<u>גאולה אבידן:</u> סליחה, הדיון לטעמי הוא כזה – למה זה לא צריך להיות זה מול זה.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> יפה, רגע.

<u>גאולה אבידן:</u> כי ברגע שאתה נותן לעיתונאים מול המקור, אז הרשות נשארת בדיוק באותו מקום שהיא, וברוך השם, אתה משלם רק על עוד כוסות קפה, סליחה. למה זה צריך להיות זה על זה? שיחפשו מקום אחר, לא בדבר הזה. עד שיש איזה שהוא אור ב - - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> מה זה "זה", בהפקות?

<u>גאולה אבידן:</u> בוודאי. למה זה מול זה? תחפשו דברים אחרים.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אז אני שמח שיש פה אני מקווה תמימות דעים לגבי הצורך להשאיר את הגידול בהפקות מקור בעינו. זאת אומרת עוד 15 מיליון להפקות מקור.

<u>גאולה אבידן:</u> ושנית, עם כל הכבוד, סליחה, כל הזמן אגודת העיתונאים, אגודת העיתונאים. לא ראיתי פה מישהו שנרתם לעשות. אם מגיעים למקום הזה זה בגללם. החמישי-שישי-שבת הזה לא יודעת מאיפה הוא הגיע, אז מתי בן אדם עובד? אני לא מדברת על זה שכבר עוברים פה כל מיני מיילים על זה שבשבת מביאים אדם אחד, משלמים לו 225%, וכל הכספים שהולכים במקום הזה, ועכשיו פתאום מדברים כאילו הכל אצלכם כפתור ופרח, שנשאר רק לא לפגוע, כן לפגוע. תפסיקו. היה נכון במקום הזה לטעמי, חבל על כל הדיונים, הגענו לנקודה הזו, למחוק את כל הנושא הזה, להעביר דחפור ולעשות קומץ אחד שיכול לעבוד כמו בן אדם. ואז נראה את אגודת העיתונאים, איפה הם רצים כל שני וחמישי. היום על אמיר, מחר על ההיא, מחרתיים על ההיא. אי אפשר להתנהל ככה. אתם יושבים ועושים דיון כאילו אין אחרי הדלת הזו שום דיון, אבל כל הזמן מתרחשים דברים ושום דבר לא זז. כל אחד מאיתנו פה מבזבז את זמנו לריק ודברים עומדים ואנשים עושים את מה שהם עושים, כי יש להם איזה שהיא רוח גבית, אני לא יודעת מאיפה. לא יודעת מאיפה. אגודת העיתונאים רוצים – אז שיעשו. שיבינו לאן הם הובילו את המקום.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אוקי, גאולה, תני לי לסיים, ברשותך. אז אלף ה-15 מיליון, אני חושב שזו אמירה חשובה מאד שלנו כוועד מנהל, שאנחנו שמים את התוכן במרכז ומשקיעים אפילו מעבר למחויבות בחוק, בהפקות מקור. זו אמירה ברורה ואני חושב שצריך להשאיר אותה; ובאמת נצטרך לראות אם הפגיעה בשעות הנוספות או פגיעה אחרת, ואני לא רוצה להיכנס לזה כרגע במשפט הזה. אני רק רוצה להגיד בהקשר הכללי, שבואו לא נשלה את עצמנו, גם אם אנחנו מצליחים עכשיו לאזן את ה-140 מיליון שקלים, אנחנו מדברים על תקציב חירום, שכשמו כן

הוא. זאת אומרת ברור לנו שאם אין רפורמה ואם אנחנו מפעילים ב-1 ביולי את תקציב החירום, זה קרוב לוודאי מסמן לנו את הכיוון שאליו תגיע או לא תגיע רשות השידור בחודשים הקרובים ובשנה הבאה. מה יהיה בשנת 2014, שבה על פי החוק אנחנו צריכים להשקיע 90 מיליון שקלים בהפקות מקור? הרי גם אז לא נוכל לכסות את התקציב ולאזן אותו, ולכן אני אומר – אם אין רפורמה, זה כמו שאנחנו אומרים, זה לא אמירת סרק, זו תחילת סופה של רשות השידור. ולכן אני אומר, אז שילכו לבית משפט, אין לי שום בעיה עם זה, ושיתמודדו, ואני מסכים איתך, ואני אומר להיפך, אם לא תהיה רפורמה, קרוב לוודאי שיהיו צעדים הרבה יותר דרסטיים מהרפורמה.

<u>גאולה אבידן:</u> מעבר לזה אני אומרת, אנחנו גם מדברים על זה לדעתי בכותרות. תפתחו מעשית ותראו באוגדת העיתונאים מה קורה, ולאו דווקא באוגדת העיתונאים, בעובדים, ותבדקו אחד-אחד, אחד לאחד. כשאני בעזרת השם יעשה את העבודה אני אעביר אותה כמו שהיא, אבל יש לכם פה אנשים שמזמן עברו חלפו העבודות שלהם כעיתונאים, והשכר הולך איתם ממקום למקום. אז תפתחו את זה לא כאיזו שהיא אמירה שיוצאים מכאן ואומרים – פוגעים בעיתונאים. תפתחו חוזה חוזה, בחוזים שאתם עובדים עליהם, תפתחו חוזה-חוזה ותראו את כל המיליונים שאתם יכולים להרוויח רק מהדברים האלה. ויש אנשים שזה שהרפורמה, שתהיה איזו עין פקוחה, שתהיה איזו שהיא רפורמה נוחה להם, כי השכר ממשיך להיכנס כמו שהוא, בלי לעשות כלום. למה להם להזיז את עצמם? אנשים שמזמן כבר לא עוסקים בעבודה של 40,000 שקלים ו-50,000 שקלים – עדיין ממשיכים לקבל את השכר הזה. תבדקו בדיקה פרטנית, לא בכותרות, ואז ייצא – פוגעים בעיתונאים. תבדקו את זה אחד לאחד. סליחה, וכמה זמן כבר מדברים על זה, עם כל הכבוד, יוני, זליג וכולכם. כמה זמן מדברים על זה? תפתחו את החוזים, תראו מי עובד, במה עובד, כמה מרוויח, איך מרוויח, על מה מרוויחים, כמה זמן? אתם דברת, דברת, דברת, מביאים לכם כאן בסוף לחתום, נשתה עוד כוס קפה ונלך הביתה, מאוזן, לא מאוזן. סליחה שאני כל כך כועסה, אבל אתם פשוט-, אני אומרת אתם, זה לא אתה ואתה ואתה, אתם עובדים על אנשים בעיניים, סליחה שאני

כעוסה. מכיוון שבאמת, שכשיוצאים, גומרים את הוועד המנהל, יוצאים מכאן, לא נעשה שום דבר שהוועד המנהל החליט עליו. ובסופו של דבר הדברים הגדולים – נסטלבאום או לא נסטלבאום, או אגודת העיתונאים או לא, זה הדברים הגדולים שיוצאים. בדברים האחד לאחד, בצעדים הקטנים שהוועד המנהל רצה להוביל את המקום הזה, שתשתפרו, תראו, תבדקו את כל הנושאים הפרטניים, הספציפיים ודיברנו על זה עוד מיליון פעם – שום דבר לא נעשה וזה מכעיס. אני ממש מתנצלת.

היו"ר, אמיר גילת: כן, עוד מישהו בהקשר הזה?

יעקב בורובסקי: אני רוצה להגיד ככה, תראו, פתחת את הדיון - - -

היו"ר, אמיר גילת: אולי רק למען הסדר הטוב, תסיים את ה - - -

יעקב בורובסקי: אז בבקשה, זה הכי פשוט.

ערן הורן: חצי מהעובדים יהיו בחופשה מרוכזת בחודש יולי.

היו"ר, אמיר גילת: רק יולי?

ערן הורן: חודש אחד. הכוונה היא מחצית מהעובדים חודש אחד בקיץ.

יעקב בורובסקי: ללא שכר?

אסתי אפלבאום: על חשבון ימי חופשה.

ערן הורן: ללא עבודה נוספת, שכר בסיס.

יעקב בורובסקי: אה.

ערן הורן: הפסקת העסקת עובדי חברת כוח אדם – כ-210,000 שקלים. הפחתת הוצאה על תקשורת סלולארית – 250,000 שקלים, זה שינוי של מסגרת הוספת השירותים. חיסכון באנרגיה – 500,000 שקלים. סרטי וידיאו – 600,000 שקלים. תוספת לאגרת הרישוי – 7.5 מיליון שקלים.

אסתי אפלבאום: מה זה?

ערן הורן: זה הסכום שמועבר על ידי משרד התחבורה. הם שינו את התחשיב.

אסתי אפלבאום: אה, הם שינו את התחשיב, בגלל זה זה יוצא.

ערן הורן: לא, אנחנו. התחשיב שעשינו כשהכנו את התקציב קצת עודכן לאור ... של חמשת החודשים הראשונים. אני מקווה שאפשר יהיה לעמוד בסכום הזה. ופה יש כמה החלטות מהבוקר – הפחתת ההוצאה על אולפני תל אביב – 250,000 שקלים. קיצוץ בהפקות הפנימיות – כמיליון שקלים. הוצאת כסף מהפקידון שמשמש להלוואות לעובדים ולגמלאים בבנק יהב – 10 מיליון שקלים.

אסתי אפלבאום: זה 10 מיליון מתוך כמה שיש בפיקדון?

ערן הורן: אני לא זוכר את הסכום. יש שם סכום שהוא לא מנוצל.

איתנה גרגור: אני חושבת 30.

ערן הורן: אני לא זוכר את הסכום. והסעיף האחרון זה התוספת להפקות מקור – 14.7 מיליון שקלים וזה מביא לאיזון של 140 מיליון שקלים, כולל התוספת.

גאולה אבידן: כפתור ופרח.

היו"ר, אמיר גילת: אין לך אבל פער בין הפעלת התקציב ב-1 במאי ל-1 ביולי? זה נשאר 140 מיליון?

ערן הורן: לא, ה-140 מיליון זה הכסף שאמור להגיע מהאוצר – של ה... של ה-60 וה-80.

היו"ר, אמיר גילת: כן, בורו, בבקשה.

יעקב בורובסקי: טוב, אני רוצה להגיד ככה, תראו, בעיני אין פה תקציב חירום. אני תיכף אעשה את הבידול בין חירום לבין-, יש פה התאמה מול ביטול הרפורמה או אי קיומה של הרפורמה. סעיף מרכזי אחד הוא אי תשלום השכר, שזה 58 מיליון שקלים שאמור היה להישלם והוא איננו, ויש חיסכון שלא דיברנו עליו בוועדת הכספים, ותוך כדי שחשבתי עליו הוא חיסכון מובנה, באחד חלקי 12 של החצי שנה האחרונה, ערן, באחד חלקי 12 של השנה האחרונה כבר חסכת כסף. זאת אומרת איך שאתה לא מסובב את הדברים אני יכול לחשב בחישוב נקודתי עוד 10-15 מיליון שקלים. יש התאמה של הטכנולוגיה ששם יורדים סדר גודל של 30 מיליון, נכון? 55 ב-19, 33 מיליון פחות שני מיליון שנצרכו, 34, אני עושה

חשבון גס, אנחנו ב-110 מיליון שקלים ויש התייעלות ב-30 מיליון שקלים. דברים קטנים, מפוזרים וזה פחות חשוב.

היו"ר, אמיר גילת: קטנים שמגיעים ל-30 מיליון, אבל קטנים.

יעקב בורובסקי: 30 מיליון. בתקציב של 850 מיליון זה קטן.

היו"ר, אמיר גילת: אני מסכים איתך.

יעקב בורובסקי: אוקי. כלומר, בגדול אנחנו מדברים על ה-30 מיליון. מה שאנחנו עושים זה 30 מיליון מה-140. עכשיו, איפה אני מסכים איתך מאד, במובן של אין רפורמה, זה מייצר את 2014 ואת 2015 במקום לגמרי אחר. אני מאמין שהמשבר הגדול יהיה בהכנת תקציב 2014. אז אתה כבר יודע שאין רפורמה ואני חושב שהדיון שנצטרך, אני לא יודע מי יקיים אותו, נקיים, הוא דיון ערכי-עקרוני, שאומר – איזה סוג רשות אנחנו רוצים. אני מעריך שגם השר וגם האוצר ידרשו לקיים את הרפורמה בלי לשלם שקל. ככה אני מעריך. אני מזכיר לכם שאמרתי את זה ביום הראשון שהגעתי לכאן. זה נשמע רע, זה נשמע בעייתי. הם יגידו תשמע - - -

לנה קריינדלין: שהם מתכוונים למה? שאפשר למצוא את כל התוספות בתוך - - -

יעקב בורובסקי: לא, תפטרו, תפטרו מ-1900 עובדים ל-1,250, בלי שאני צריך לעודד אותך בכלל. אני לא צריך לתרום, אני לא צריך לעודד, אל תמכרו נכסים, אל תעשו כלום. תפטרו את זה, לכו על הגברת הפקות המקור, לכו על קביעת תקנים שהם תקנים מאורגנים, מסודרים, ברורים, על ידי זה תשביחו את השידור - - -

לנה קריינדלין: תתייעלו אם אתם יכולים בתוך ה - - -

יעקב בורובסקי: לא אם אתם יכולים. אנחנו החלטנו שככה אתם עושים, עכשיו אתם תראו לנו איך עושים את זה. תשביחו את השידור, וכשתגמרו להשביח את השידור – תראו מעשה קוסמות שאפשר בלי לתת את ה-800 מיליון שקלים שאנחנו צריכים לתת, באותה מידה. אתם לא רוצים? אנחנו נחנך את העובדים ואנחנו נחנך את המוסדות ואנחנו נחנך את ההנהלה וככה זה יהיה. למה?

למה אני מניח את ההנחות האלה? כי במקור יש הסכמה על התוכן. אף אחד לא ייכנס עכשיו לדיון עקרוני על מה עושים. יש הסכמה. השאלה היא עכשיו שאלת מחיר. לכן אני בדעה שאנחנו צריכים לעשות שתי פעולות. זאת לא תכנית חירום, זאת תכנית התאמה ואני מסכים עם מה שאמרה גאולה, צריך להתעמת בעצבים המרגיזים. שעות נוספות זה עצב. זה כלום. זה לא כסף גדול, זה 14 מיליון שקלים, אבל אם נניח נקבל את הפתרון כמו שיוני אומר, בוא נמצא את הפתרון, אז יכול להיות שאנחנו בכלל יודעים לחסוך את ה-30 מיליון שקלים, בלי בכלל בעיה. ושוב לא נגענו בתוכן ושום לא עשינו ככה. צריך להבין שאם אין רפורמה, אם אנחנו רוצים כוועד מנהל או כמוסד מכהן, להציע הצעת עומק. הצעת עומק פירושה דיון איך מפחיתים את רשות השידור מ-1,900 עובדים ל-1,250 עובדים, מנהלים עולם של תוכן יעיל, פחות או יותר בקווים שהלכו, ולא מוסיפים כסף ולא מוכרים את הנכסים. זה דיון העומק, זה הדיון האמיתי. בשבילו צריך לשבת - - -

היו"ר, אמיר גילת: ב-2014.

יעקב בורובסקי: 2014, כן.

היו"ר, אמיר גילת: אני רק מוודה שאני איתך, בסדר.

יעקב בורובסקי: אם אין רפורמה - - -

היו"ר, אמיר גילת: נכון, נכון. אגב, למה בלי הנכסים? תכניס גם את הנכסים.

יעקב בורובסקי: לא, בלי ההתניה של הנכסים. יכול להיות שאתה תרצה כדי להגיע ל-X כסף למכור נכס אחד. יכול להיות שאתה תרצה לעשות איזה שהוא שינוי - - -

היו"ר, אמיר גילת: נכון, נכון. בסדר, מאה אחוז.

יעקב בורובסקי: לעשות תכנית חדשה. זה הדיבור שאני עשיתי בוועדת ה-, זה חירום. פה עושים התאמה. אני בהתאמה דוגל לגעת בכל עצב שהוא, כי זה לא עוזר. מה זה עוזר לי שאני מורח משחה ועובר אחרי זה לצד השני? אז זה יתפוצץ בפנים. ומה ההבדל? מדינת ישראל, האוצר יצא עכשיו בתקציב דו-שנתי, גמרת לדון על זה, קיבלת את התקציב. אם אתה יודע שאין רפורמה – כל מה שאתה

צריך לעשות מעכשיו זה להיכנס לדיונים של שנת 2014, על המשמעויות של הפחתה דרמטית של 750 עובדים, ואז להתחיל לבדוק אחד לאחד מה הוא החוזה הזה, וכמה החוזה הזה שקול, ולעשות את העבודה.

היו"ר, אמיר גילת: ברור, ברור, בורו, אני מסכים איתך לחלוטין ורמזתי על זה בדברי. זאת אומרת ברור שאם אין רפורמה - - -

יעקב בורובסקי: לכן אני התנגדתי בוועדת הכספים ואני אומר גם פה לעניין של חירום – זה לא חירום. מה, אם אנחנו נמצא 30 מיליון שקלים בהתייעלות, אז יצחקו מאיתנו. זה כלום. זה כלום.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, אז זו סמנטיקה של חירום או לא. אין לי ספק שבשנת 2014 אם אין רפורמה אנחנו בעולם אחר.

יעקב בורובסקי: לא ב-2014, אתה בחודש הבא צריך לדון. בחודש הבא אתה צריך להתחיל לתכנן את שנת 2014.

היו"ר, אמיר גילת: ברור, ברור, ברור, אני מדבר על דיונים שיתארכו - - -

יעקב בורובסקי: ואז כל המערכת צריכה, צריך לעשות הסדר, ופה אני נכנס לצד הזה, למרות שבאמת אין לי צל של מושג בחלק הזה, אבל - - -

היו"ר, אמיר גילת: עכשיו תחזור לשנת 2013.

יעקב בורובסקי: פררוגטיבה ניהולית, ומביאים את כל הגילויים המשפטיים ששם, והולכים למשהו אחר, יסודי. אני אומר - - -

היו"ר, אמיר גילת: בורו, אתה מקדים את הדיון.

יעקב בורובסקי: לא, לא, לא, אני רוצה להגיד משפט נוסף, אחר, כי כולנו אומרים צריך לסגור ולפתוח. אני אומר – צריך להציע משהו של עומק. תיזהרו, ניזהר מלסגור. כי אם סוגרים – אנשים יתאהבו בסגירה. זאת אומרת חודש ימים הרשות הזו סגורה ויש ערוץ 10 ויש ערוץ 2, מה הגעגועים לשידור הציבורי? מי יתגעגע?

גאולה אבידן: נכון, נכון. זה מה שאני - - -

יעקב בורובסקי: אתם רואים את האזרח רוצה לשלם אגרה?

גאולה אבידן: אבל סליחה יעקב, אני חושבת שהעיתונאים כל הזמן שוכחים את זה.

יעקב בורובסקי: אבל אנחנו צריכים, התפקיד שלנו הוא להוביל ולא לרצות אף אחד.

גאולה אבידן: בורן, כמה פעמים אמרת שאם זה לא יוצא בזמנו - - -

יעקב בורובסקי: אני?

היו"ר, אמיר גילת: טוב, חברה, אתה רוצה ללכת עוד מעט.

יעקב בורובסקי: אני הולך.

גאולה אבידן: רגע, אני מסכימה עם מה שבורו אומר, אבל לא באופן הזה שאתם יושבים עם-, אלא ממש דיון עומק.

היו"ר, אמיר גילת: רגע, שנייה.

יעקב בורובסקי: זה 2013 צריך לגמור את זה וזהו.

היו"ר, אמיר גילת: רגע, רגע, תקשיבו רגע, לגבי שנת 2014 עזבו את זה עכשיו. בואו נראה קודם כל אם יש רפורמה או אין רפורמה. אנחנו תמימי דעים לגבי הצורך לעשות פעולות עומק, אתה קורא לזה, בשנת 2014. כמובן שאנחנו יכולים להתחיל בזה באחד ביולי, ברגע שאנחנו נדע באיזה עולם אנחנו. עולם שקמנו בבוקר עם רפורמה או בלי רפורמה. אין פה ויכוח, וכל שהוספתי הוא שלהכניס את כל הנתונים למשוואה – את החוזים האישיים, את העובדים, את ה - - -

יעקב בורובסקי: ברור, ברור.

היו"ר, אמיר גילת: את הנדל"ן.

גאולה אבידן: את הטאלנטים.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר גמור, נכון, אבל בואו לא נבזבז כרגע, היום, את הזמן הזה, נדון בזה עוד שבועיים.

גאולה אבידן: לא, אתה אומר בעוד שבועיים, אבל עכשיו אתה רוצה להכניס לנו רובריקה של העיתונאים.

היו"ר, אמיר גילת: עכשיו 2013.

יעקב בורובסקי: זה מאחד ביולי עד שלושים ואחד בדצמבר.

היו"ר, אמיר גילת: כן, אז מה אתה רוצה להעיר לגבי זה?

יעקב בורובסקי: להעיר לגבי זה – להשאיר את השעות הנוספות, לגעת בכל עצב רגיש כמבוא, כפרומו לקראת 2014.

היו"ר, אמיר גילת: להשאיר את השעות או להשאיר את הקיצוץ?

יעקב בורובסקי: להשאיר את הקיצוץ, בוודאי. אני אומר לגעת בכל עצב רגיש, כי אם אנחנו בלי רפורמה אז הדיון יהיה דיון עמוק, נו, מי יתעסק איתך ב-30 מיליון שקלים? מה זה 30 מיליון שקלים?

היו"ר, אמיר גילת: אוקי.

יעקב בורובסקי: מי ידבר איתך על 58 מיליון שקלים שאנשים יפרשו? ידברו איתך בשפה פשוטה – תביא לי 750 אנשים פחות, לא בארבע שנים ולא בחמש שנים, כאן ועכשיו, תראה לי תכנית.

היו"ר, אמיר גילת: יכול להיות גם ...

יעקב בורובסקי: בסדר גמור, אני מסכים.

היו"ר, אמיר גילת: הרי המחוקק אומר לך במילים אחרות – את הפקות המקור תעשה בחוץ, תעשה בבית - - -

יעקב בורובסקי: אל תיבהל גם מהמילים המחוקק מחוקק. המחוקק זה אנשים חיים, הם יכולים לשנות את ההחלטות שלהם. זאת לא הבעיה. זה לא הפתרון - - -

היו"ר, אמיר גילת: לא, אני נותן לך דוגמא לעוד גישה שיכולה להיות, לא רק 750 אלא יותר מ-750. תשאיר פה רק חטיבת חדשות, אולי גם קטנה, תשאיר חלק מרשתות הרדיו ושלום על ישראל.

יעקב בורובסקי: מי אמרה? גאולה אמרה על טלוויזיה חינוכית? אתה אמרת? מי דיבר על טלוויזיה חינוכית?

היו"ר, אמיר גילת: קובי אוז.

יעקב בורובסקי: אה, קובי אוז. הוא צודק במיליון אחוז.

לנה קריינדלין: מה הוא אמר? מעניין, כי זה בושה וחרפה הדבר הזה.

יעקב בורובסקי: יש טלוויזיה חינוכית, אפס תקציב, היא יודעת לעשות תכניות מכלום.

לנה קריינדלין: אני חושבת שזה היה הנזק הכי גדול לערוץ הראשון.

יעקב בורובסקי: בסדר, לערוץ הראשון, נכון.

היו"ר, אמיר גילת: זה סיפור אחר.

לנה קריינדלין: נזק הכי גדול, כי אף אחד חוץ מאיתנו לא זוכר שזו טלוויזיה חינוכית. אף אחד, כולל אותי אגב.

יעקב בורובסקי: נכון, נכון, אבל הערוץ הראשון צריך היה ללמוד לתת את ה-, אבל זה דיון אחר. לקחת, לבלוע את זה. תראי איזה שטחים. אני השבוע הייתי שם - - -

היו"ר, אמיר גילת: טוב, זה לא כל כך פשוט, אבל בסדר, עובדים על זה גם. גאולה, הערות? אסתי? לנה? מאשרים?

לנה קריינדלין: נו, מה לעשות? אני לא אוהבת את זה, אני אומרת לך. אני לא אוהבת את זה, עכשיו, שבועיים לפני זה. אני מעדיפה לשבת ולדון כשיגידו לנו. אני לא אוהבת את זה מראש, כי אני חושבת שזה לא נשמע טוב גם. או שאנחנו עושים משהו, אומרים לנו אין רפורמה ואז אנחנו מתכנסים - - -

היו"ר, אמיר גילת: אבל זה בדיוק זה.

לנה קריינדלין: אז למה עכשיו? אתה לא יודע.

יעקב בורובסקי: כי זה 2013. יש הבדל בין שנת 2013 לבין שנת 2014.

לנה קריינדלין: למה עכשיו? למה עכשיו?

היו"ר, אמיר גילת: לנה, את דירקטורית שיושבת בישיבה שסמנכ"ל הכספים אומר לך שאם את לא מאשרת תקציב כזה, עושה התאמה, את חדלת פירעון בספטמבר אוקטובר. את מוכנה?

לנה קריינדלין: לא. אני לא רוצה בספטמבר-אוקטובר, אני רוצה באחד ביולי, שאני יודעת שאין רפורמה, לדעת שאין לי ברירה ואז אני יושבת על זה. עכשיו, אני אגיד לך, אין סודות הרי, אתה יודע, אין סודות. עוד שנייה זה בחוץ, כל הדבר הזה, עוד שנייה. מה שלא תגיד פה ומה שלא תגיד - - -

גאולה אבידן: זה כבר בחוץ.

היו"ר, אמיר גילת: נו, נו.

לנה קריינדלין: אני שלחתי SMS.

היו"ר, אמיר גילת: נו, נו, אז מה את רוצה להגיד בזה?

יעקב בורובסקי: וגם מעוותים את הדוברים.

לנה קריינדלין: כן. אני חושבת שצריך לדבר על זה באמת במצב חירום, כשיודיעו לנו שאין רפורמה ואז אנחנו מקצצים אפילו יותר. ואני רוצה להגיד לכם יותר מזה, אני הייתי בסיטואציה הזאת, אני יודעת מה התגובה של בתי המשפט בכל מיני תלונות כאלה. אין בעיה עם זה, כי ברגע שהמוסד במצב חירום – אין בעיה. אף אחד לא יכול להוכיח כי האלטרנטיבה נסגרה.

היו"ר, אמיר גילת: כל שאנחנו עושים זה מתכוננים לאפשרות שהיום ביום שבועיים את תצטרכי להפעיל תקציב חירום. אין לנו זמן להתכנס באחד ביולי ולהתחיל את הכל, כי אנחנו מבזבזים עוד חודש.

לנה קריינדלין: אני חושבת שאנחנו נצטרך לעשות צעדים הרבה יותר דרסטיים ממה ש - - -

היו"ר, אמיר גילת: את מוזמנת לעשות. זה כשאנחנו נאשר היום את התקציב הזה, זה לא אומר שאת לא יכולה לעשות עוד דיון על עוד קיצוץ, זה לא שייך.

לנה קריינדלין: אתה צריך את הבוג'ראסט הזה עכשיו?

היו"ר, אמיר גילת: זה לא, אף אחד לא יופתע מזה שאת מאשרת היום את התקציב הזה, בואי נגיד את זה ככה.

יוני בן מנחם: לא, היא מבלבלת בין שני דברים. את מדברת על אישור תכנית החירום או על הפעלת תכנית החירום?

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> נכון.

<u>לנה קריינדלין:</u> ברגע שאתה מאשר - - -

<u>יוני בן מנחם:</u> השאלה אם אנחנו רוצים להחליט היום שמפעילים את זה באחד ביולי. זאת השאלה.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אין לך ברירה, אחרת - - -

<u>יוני בן מנחם:</u> זה שהתקציב אושר, נניח שתאשרו. השאלה אם אתם מחליטים להפעיל את זה באחד ביולי, כי כל הדברים האלה - - -

<u>לנה קריינדלין:</u> אתם הבנתם על מה אני מדברת, נכון?

<u>יוני בן מנחם:</u> כן, אבל לנה, כל הדברים האלה מחייבים הכנות. ההיוועצות זה תהליך ארוך, ואת כל הדברים האלה צריך לנסות להתחיל לעשות אותם.

<u>לנה קריינדלין:</u> והשבועיים האלה זה משמעותי?

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> כן.

<u>יוני בן מנחם:</u> כן. אני טועה, מרסיה?

<u>מרסיה צוגמן:</u> לא, זה משמעותי. צריכים להיוועץ עם העובדים, צריכים להתחיל.

<u>יוני בן מנחם:</u> נכון.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> בסדר, העובדים יודעים.

<u>יוני בן מנחם:</u> השאלה אם אתם מחליטים היום להפעיל את זה, אנחנו צריכים להתחיל לעשות את כל התהליך כדי לעמוד בלוח הזמנים הזה. צריך להתחיל לעשות את ההיוועצות, צריך להניע את כל העסק הזה.

<u>לנה קריינדלין:</u> תעשו מה שאתם חושבים שאתם יכולים.

<u>גאולה אבידן:</u> הרי אנחנו יוצאים מכאן בסוף וכל אחד חוזר לכוס הקפה שלו. שום דבר לא נעשה.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> טוב, אם אין התנגדות, אנחנו נאשר את התקציב החל מהאחד ביולי. אני חושב שצריך להדגיש בשיחות היוועצות עם העיתונאים, אני חושב שהם לא יופתעו, הם מבינים מה המצב שאנחנו בין שמיים לארץ.

<u>גאולה אבידן:</u> הם לא מבינים. איך אתה מבין שהם מבינים?

<u>מרסיה צוגמן:</u> זו הבעיה. מי שלקח אותנו לבית הדין בפעם הקודמת זו דווקא ההסתדרות, שהפעם ההסתדרות כבר חתומה על ההסכם. ההסתדרות רק ממתינה שאגודת העיתונאים תחתום כדי שההסכם של ההסתדרות ייכנס לפועל. אז יכול להיות שבהתנגדות יותר קשה להתמודד מול ההסתדרות בבית הדין מאשר מול אגודת העיתונאים.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אז אני אומר עוד פעם, צריך להפריד בין שני הדברים. אחד, אנחנו מאשרים את תקציב החירום כפי שהוצג. שתיים, לגבי ההיוועצות, מה שצריך להיות ברור זה שאנחנו לא מפוצצים את הרפורמה, אנחנו לא מתנגדים לרפורמה, זה לא תלוי בנו. אנחנו דווחנו בתחילת הישיבה שמחר הכל מוכן, הכל סגור בינינו לבין העיתונאים וממתינים לאישור האוצר.

<u>עודד ברגר:</u> אם לא יהיו הפתעות.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אוקי. לנו אין מנוס, אמרתי את זה ואני חוזר על מה שאמרתי בתחילת הישיבה לכל מי שצריך אמרתי ולכן אני חושב שלא צריכות להיות הפתעות פה לאף אחד, שאם אין רפורמה תוך שבועיים, וזה גם הדד ליין שהבטיחו לי הגורמים שאמורים לקבל את ההחלטה בסופו של דבר, אז אין לנו ברירה אלא לעשות את הדבר הזה. אנחנו לא עושים את זה בחפץ לב ולא עושים את זה במטרה, וזה המסר שצריך לעבור גם בהיוועצות, אנחנו לא עושים את זה כדי להתגרות, כדי להתריס, כאילו דווקא מפוצצים את הרפורמה, חוזרים בנו. רשות השידור רוצה את הרפורמה, עשתה הכל בחודשים האחרונים כדי להביא את הרפורמה, בשנים האחרונות אבל גם בחודשים האחרונים, להביא את הרפורמה. אם אנחנו מגיעים לנקודת זמן שבה אנחנו צריכים להחליט בין להביא אותנו לחדלות פירעון, הרי גם העיתונאים וגם ההסתדרות לא רוצה שנהיה חדלי פירעון בספטמבר אוקטובר.

<u>גאולה אבידן:</u> דגדגת אותי.

<u>אסתי אפלבאום:</u> אפשר לעשות הפסקה בישיבה של חמש דקות? אני רוצה לדבר עם חבריי.

היו"ר, אמיר גילת: כן, אפשר.

אסתי אפלבאום: חמש דקות. תודה.

היו"ר, אמיר גילת: מרסיה, תגידי לגבי הקיצוץ בשעות נוספות, ה-30 מיליון, אנחנו רוצים לוודא עוד פעם את הצעדים כדי שלא נמצא את עצמנו ממולכדים פה. האם אנחנו יכולים לבצע את המהלך הזה או לא.

מרסיה צוגמן: יכולים, חוץ מתייעצים עם העובדים, וכתוצאה מזה נגיע לבית הדין ואז נטען את הטענות שלנו על המצב הגירעוני. צריכים לעשות את זה בהיוועצות.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי, שהיא צריכה להיפתח לאלתר.

מרסיה צוגמן: אם אפשר לעשות את זה רטרואקטיבית, וצריכים להגיע עם העובדים לסיכום ולהתחיל להכין את זה לחודש הבא. צריכים להודיע לעובדים מראש, מהחודש הזה, הבא.

היו"ר, אמיר גילת: מה זה הבא? אוגוסט?

מרסיה צוגמן: כן. צריכים להודיע לעובד.

יוני בן מנחם: לא, אבל אנחנו רוצים לעשות את זה ביולי אז אנחנו צריכים מעכשיו.

אסתי אפלבאום: שבוע הבא.

מרסיה צוגמן: להודיע לעובד לפני אחד ביולי במקום שהמכסה שלך תהיה 10, היא 8.

יעקב בורובסקי: נכון.

היו"ר, אמיר גילת: כמה זמן לפני זה את צריכה לקבל את ההחלטה הזאת?

מרסיה צוגמן: זה משהו מעשי, איך מודיעים לעובדים?

היו"ר, אמיר גילת: כן, אנחנו הולכים על ה - - -

יעקב בורובסקי: בוא לוועדת הכספים, כשאתה מודיע ליועצים שאתה מפסיק את ההתקשרות איתם. הרי יש התקשרות עם היועצים. פה צריך להודיע לעובדים שכתוצאה מהאפשרות שלא תהיה רפורמה, הוועד המנהל וועדת

הכספים קיימו דיון ליצירת אלטרנטיבה תקציבית, התאמות לתקציב, ובמסגרת זו הוחלט בין היתר על צמצום כמות שעות העבודה הנוספות, זה וזה, אתה נותן את ההודעה. במידה והרפורמה לא תיכנס לתוקף החל מה-1 ביולי, זה התחולה של המסמך. אין מה לעשות. אין מה לעשות. ברור שהעובדים יגיבו כי הם יתכנסו, הם יתייעצו - - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> טוב, זה מה שאמרתי קודם. זאת אומרת ברור שצריך גם לדעת איך לעשות את ההיוועצות הזאת, כלומר מה המסר שאנחנו אומרים. חזרתי על זה גם קודם. צריך להסביר להם שהמטרה היא להוציא את הרפורמה לפועל. אם מסיבות שלא תלויות בנו – או שזה הם מכשילים או שזה האוצר מכשיל, אז אנחנו צריכים להתכנס לתהליך הזה ולהסביר להם גם שהשבועיים האלה זה לא שבועיים שאנחנו קברנו את הרפורמה. זאת אומרת אנחנו עושים את ההיוועצות במקביל להתקדמות הרפורמה. זאת אומרת זה לא במקום זה, להיות על הצד הבטוח, מה שנקרא, כדי שלא נגיע לרגע האחרון ולא עשינו את ההיוועצות. אבל זה המסר שצריך לעבור. זאת אומרת זה לא קבורת הרפורמה, אנחנו עדיין יושבים שעות ולילות כדי להביא את הרפורמה לפועל, אבל תדעו לכם שאם אין רפורמה – זה מה שהולך לקרות. אז מבחינת הוועד המנהל, העקרונות של השמירה על ה-15 מיליון שקלים בתוכן – נשארים.

<u>גאולה אבידן:</u> נכון.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> סעיפי התקציב האחרים נשארים. לגבי השעות הנוספות – אנחנו נבקש אלף ככל שנראה לכם במועד הזמן, אם זה מחר – אז מחר, אני הולך אפילו, זאת אומרת אנחנו מוכנים לראות אם יש חלופה ל-30 מיליון בדרך אחרת, בתכנית אחרת שההנהלה תגיש, אז היא מוזמנת להגיש את התכנית ואז הוועד המנהל ידון בחלופה של ה-30 מיליון. ולא, אז צריך להגיע לנקודת הסיום, כשאנחנו יודעים כבר שה-30 מיליון בידינו אחרי ההיוועצות. אוקיי? זה ברור? זאת אומרת אם אתם יודעים לעשות את התכנית תוך יומיים, תגזרו את פרק הזמן שאתם צריכים להודיע לעובדים.

יוני בן מנחם: אין הרבה זמן. היום אנחנו ב-16 ביוני, יש שבועיים בדיוק.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר, אז אם אפשר - - -

יוני בן מנחם: מרסיה, מחר צריך לזמן אותם כבר להיוועצות. אני טועה?

היו"ר, אמיר גילת: בסדר, אבל במקביל אתם יכולים להגיש את התכנית. צריך לפעול במקביל, לא לבזבז זמן. זאת אומרת שלא נגיע אחר כך ל-30 ביוני ולא עשינו היוועצות ואין לנו ברירה. מצד שני, אם יש תכנית אחרת שאתם רוצים להגיש את אתם מוזמנים להגיש אותה ונדון בה, בחלופה ל-30 מיליון, וכולנו תקווה שלא נזדקק לא לזה ולא לזה.

יעקב בורובסקי: טוב, אני חושב שאנחנו צריכים להודיע גם לאוצר וגם לשר את החלטתנו. זאת אומרת שלא יופתעו, הרי דקה אחרי זה כל התקשרות תדע ותשמע, אז צריך להודיע בכתב שבמידה והרפורמה לא תיכנס – אלה ההחלטות, אלה הצעדים, אין ברירה.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי.

יעקב בורובסקי: ותבקש באפסנאות שיהיו שכפ"צים.

יוני בן מנחם: רגע, אני מבקש הערה, סליחה רגע, כדי שלא יהיו אי הבנות. יושבים כאן סמנכ"ל כוח אדם, כספים, המשנה למנכ"ל, שההחלטה שלכם תהיה ברורה שממחר מתחיל תהליך ההיוועצות, כי יש לנו רק שבועיים, בדיוק שבועיים.

יעקב בורובסקי: אין ברירה.

יוני בן מנחם: אני אומר, אוקי. אתה רוצה שזה יהיה ברור. שלא יהיו אי הבנות.

יעקב בורובסקי: אבל לא רק כלפי כוח אדם. גם כלפי התקשרויות ....

יוני בן מנחם: בוודאי, בוודאי.

אסתי אפלבאום: התייעלות, הכל.

יעקב בורובסקי: כל מה שמוחלט היום – צריך להיות מתורגם לקראת האחד ביולי ולהודיע לכולם שזה המצב. זה ייצר, כמו שאמרתי, אנחנו צריכים שכפ"צים, והטובים.

יראון רופין: אפשר שאלה?

היו"ר, אמיר גילת: כן.

יראון רופין: בהיוועצות סביר להניח שהעובדים יבקשו הוכחה עם מירכאות או בלי מירכאות, שזה לא מכוון כפונקציות נגדם כתוצאה מההתקדמויות הרפורמה, כי למעשה ההסתדרות כבר חתמה, וגם כן העיתונאים ב-99.9% - - -

אסתי אפלבאום: שיביאו לנו את המאזן של רשות השידור.

יראון רופין: הם יגידו סליחה, למה אתם עושים עכשיו דבר כזה שפוגע בנו. ודבר שני, גם אם אתם מקיימים את ההיוועצות, אז הם יגידו תתנו לנו בבקשה מסמכים כספיים בצורה כזו או אחרת, שיראו על המצב הכספי – האם זה נכון.

יעקב בורובסקי: ההוכחה הטובה ביותר שיש לך זה שהרפורמה לא נכנסה לתוקף.

יראון רופין: כן, אבל ... בגללם.

יעקב בורובסקי: אין בעיה, אני לא חושב שזה בגללם. אתה לא טוען שזה בגללם.

היו"ר, אמיר גילת: עוד פעם, שלא יהיה ספק, המסר הוא ברור: אנחנו רוצים את הרפורמה, אנחנו עובדים קשה כדי שהיא תותנע, במיוחד נציגי ההנהלה שנמצאים פה בחדר, ואנחנו לא מפוצצים את הרפורמה. כל מה שהוועד המנהל עושה קצת באיחור, זה נערך לתרחיש שהרפורמה לא יוצאת בפועל ב-1 ביולי משום שהוועד המנהל לא מוכן להתחיל את המחצית השנייה של שנת 2013 – כמו על הטיטאניק, ביודעו שהקרחון נמצא בספטמבר-אוקטובר, ואנחנו חדלי פירעון בספטמבר-אוקטובר. תגיד לעובדים שאם אנחנו לא עושים את הצעדים האלה, בספטמבר-אוקטובר אנחנו חדלי פירעון ולא יהיה איך לשלם להם כסף.

יעקב בורובסקי: אבל למה הוא צריך להגיד לעובדים? למה אתה לא תגיד לעובדים? למה אתם לא תקראו להם ותגידו להם הייתה ישיבה וזה המצב.

היו"ר, אמיר גילת: תשאל מה הוא אומר.

יעקב בורובסקי: לא, הוועד המנהל. אתה צריך לקרוא לעובדים, ההנהלה צריכה לקרוא לעובדים, לדבר איתם, להגיד אנחנו בעניין הזה באותה סירה, זאת המציאות, אין לנו ברירה אחרת, אנחנו חייבים לממש את האחריות הדירקטוריונית שלנו ציבורית, ואתם צריכים לדווח שזה המצב. כולנו רוצים רפורמה, אבל אם אין רפורמה – צריך לחיות.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, עד כאן בנושא הזה. אתה הולך?

יעקב בורובסקי: אם אין רפורמה, אז מה - - - יש שינוי במבנה הארגוני לבין המבנה הארגוני של הרפורמה? (מדברים ביחד) יש שינוי במסגרת?

היו"ר, אמיר גילת: כן, בוא תציג רגע.

יעקב בורובסקי: תראה לי רק את הביקורת מעניין אותי.

היו"ר, אמיר גילת: בואו נתחיל. מילות פתיחה: המבנה הארגוני של רשות השידור אחרי הרפורמה הוא 1,275 אנשים בסופו של התהליך, הוא מבטא קיצוץ של כ-40% ממצבת כוח האדם הנוכחית, שעומדת על 1,900 - - -

יעקב בורובסקי: מצבת מלשון מצבה.

היו"ר, אמיר גילת: מה אמרתי?

יעקב בורובסקי: מלשון מצב, מה המצב. מה מצבה. לא מצבה.

היו"ר, אמיר גילת: זה או מצבת או מצבה.

יעקב בורובסקי: זה מלשון מצב.

היו"ר, אמיר גילת: טוב. עקרונות המבנה הארגוני גובשו כבר לפני כמה, מרסיה, 3-4-5 שנים, בעקבות עבודה של פילת בזמנו - - -

מרסיה צוגמן: וטסק.

היו"ר, אמיר גילת: טסק, פילת וכו' וכו'. והוא זה שקבע את העקרונות. כבר אמרתי בישיבה הקודמת, חלק מהעקרונות מופיעים כנספחים בהסכם, למשל הדף שמתאר את מבנה האגף הטכני של הטלוויזיה, הוא כבר מופיע

כנספח בהסכם עם הטכנאים ואנחנו חייבים, אם אנחנו רוצים לקבל אותו ככתבו וכלשונו, אבל אנחנו כבר אישרנו את זה בזמנו כי הבנו שזה יהיה חלק מהנספח. אנחנו לא נדון היום, הלשכה המשפטית, לא נדון היום על הביקורת, משום שגם לגבי שתי היחידות האלה וגם לגבי הנושא של הדוברות והשיווק, ביקשנו עבודה של חברה שמתמחה בארגון ובשיטות, כדי לראות מה קורה במקומות אחרים, כדי לראות רעיונות עומק מה קורה עם הצרכים של כל אחד מהיחידות האלה, ולכן לא נקבל את ההחלטה היום בנושא הזה. בואו נתחיל עם הטלוויזיה, אתה יכול להציג את זה, יראון? תיכף זה גם יוקרן, אבל אין פה שינויים מהותיים. כן, יראון, דבר בינתיים כללי.

יראון רופין: המבנה של הטלוויזיה – סך הכל 501 עובדים, לא שינינו את המספר, שינינו רק את החלוקה הפנימית, כדי שזה יתאים למספר ול...

יעקב בורובסקי: זה מוסכם עם העובדים?

יראון רופין: כן.

היו"ר, אמיר גילת: כן, כן, הכל. אם יש משהו בישיבה הזאת שלא מוסכם על האיגודים – תציינו את זה. אם לא – אנחנו יוצאים מנקודת הנחה שהכל בסדר.

יראון רופין: אפילו עם העיתונאים זה - - -

יעקב בורובסקי: לא דנים בדוברות, לא דנים בייעוץ המשפטי, לא דנים בביקורת - - -

היו"ר, אמיר גילת: אז אין לך מה לעשות פה?

יעקב בורובסקי: אז אני מרגיש, וזה מוסכם על העובדים, מה אני יכול להוסיף?

היו"ר, אמיר גילת: אוקי, כן, בבקשה.

יעקב בורובסקי: חברים יקרים, בהצלחה.

יראון רופין: תודה. ובכן, בסך הכל יש לנו בחטיבת התכניות 44 עובדים בשלוש מחלקות, לפי קביעת כל מחלקה להתאים את מספר העובדים.

(מדברים ביחד)

גאולה אבידן: אי אפשר ככה.

היו"ר, אמיר גילת: אני אגיד כמה מילים. בעיקרון מבנה הטלוויזיה הוא ללא שינוי דרמטי ביחס למצב היום. אני אגיד עוד מילת פתיחה, שאנחנו סיכמנו לאורך כל הדרך עוד לפני ההנהלה הנוכחית, עוד כשדיברתי עם האגודה הקודמת, שאנחנו דנים במבנה הארגוני מחדש אחרי שנה, כיוון שאף אחד לא יודע איך הארגון הזה-, או בואו נגיד אנחנו שומרים לעצמנו את הזכות לעשות שינויים נוספים בעוד שנה, כיוון שאף אחד לא יודע איך הארגון הזה יתנהל בצל הרפורמה, ולכן כרגע אנחנו יוצאים לדרך כשהמבנה הארגוני כולל מדיה חדשה. לפני שאתה תציג את זה, אני אגיד בגדול את העקרונות, שאגב כבר הוצגו לא פעם ולא פעמיים גם בפני המליאה וגם בפני הוועד המנהל, אבל למען הסדר הטוב. אנחנו מדברים ככה: שתחת המנכ"ל יש 5 מדיות בתחום התוכן שמופיעות במרכז המבנה הארגוני. אני סיפרתי פעם את האנקדוטה שכשראיתי את המבנה הארגוני בפעם הראשונה לפני שלוש שנים, אז היה מנכ"ל, מתחתיו סמנכ"ל משאבי אנוש, סמנכ"ל טכנולוגיות, סמנכ"ל כספים. איפה שהוא מתחת הופיע הערוץ הראשון וקול ישראל. אני נזעקתי, מאחר שאנחנו גוף תוכן וביקשתי בכל דרך אפשרית להדגיש את זה שהתוכן במרכז. ולכן מתחת למנכ"ל מופיע דבר ראשון טלוויזיה והמדיות האחרות, ותומכי הלחימה – הסמנכ"לים – שמתואמים על ידי המשנה למנכ"ל, יהיו במטריצה צדדית של מה שנקרא תומכי הלחימה. אז זה המבנה הארגוני, בליבו הטלוויזיה הישראלית, קול ישראל, הטלוויזיה בערבית וקול ישראל בערבית שייקרא עכשיו המדיה בערבית, משום שהוא מתעסק גם עם האינטרנט וגם עם הרדיו, ויחידה חדשה, מדיה חדשה שהיא המדיה הדיגיטלית, שתעסוק בהפצת תכני רשות השידור באמצעים טכנולוגיים מתקדמים. אז זה ליבת העשייה. בתחום הטלוויזיה אין שינויים דרמטיים. המבנה הוא צילום פחות או יותר של המצב היום, כשלזה אנחנו מוסיפים רק תפקידים שחשבנו שנכון יהיה שיהיו בטלוויזיה שמתנהלת בשנת 2013, כמו רכז מערכת למבט שנכנס רק בשנים האחרונות, או אסטרטגיית שידור, תפקיד חדש שבעצם רואה תמונה מלאה של לוח המשדרים מלמעלה, מתכנת את לוח המשדרים, תחתיו גם גורמי הפרומו, ומה עוד יש שם?

יראון רופין: רפרנטים.

היו"ר, אמיר גילת: רגע, רגע, זה שנייה. לגבי האסטרטג שידור, שכחתי איזה נדבך שיש שם?

יראון רופין: לא.

היו"ר, אמיר גילת: והדבר המרכזי זה המדיה הדיגיטלית, מכיוון שכל פעם נהגתי להגיד את זה ככה, שהרי חילקו את המבנה הארגוני לפי המדיות שהיו קיימות אז, אז נתנו לזה, נתנו לזה ונתנו לזה, וכמו בסיפור הילדים על סבתא בישלה דייסה, למדיה הדיגיטלית לא נשאר. ולכן מה שעשינו, זה לעשות יחידה קטנה יחסית של מדיה דיגיטלית במדיה החדשה, באותה יחידה חדשה, אבל פיזרנו בתוך המדיות השונות יחידות רפרנטים של המדיה הדיגיטלית. הם יושבים בתוך הטלוויזיה או רשתות הרדיו – עברית, ערבית, בכל יחידת תוכן בעצם יש רפרנט של מדיה דיגיטלית, שהרציו יהיה שהם יישבו בתוך השטח, ידעו בדיוק מה נעשה שם, תהיה להם גישה לחומרים ויוכלו לתפעל בצורה טובה יותר את המדיה הדיגיטלית, כפופים מקצועית ויספרו גם כשייכים למדיה הדיגיטלית, אוקיי? אז כמה כאלה בערך יש?

יראון רופין: לא ספרתי.

היו"ר, אמיר גילת: יש 30, נכון? כ-30 רפרנטים, כולל העובדים שנמצאים במדיה הדיגיטלית עצמה. זה העלאה של פי שישה ממה שיש פה בחצי שנה האחרונה ופי, מאפס זה כלום, אבל גידול ניכר במספר הרפרנטים של המדיה הדיגיטלית, ואני הייתי שמח אם אנחנו נוכל בשנים הקרובות להקצות עוד ועוד משאבים וכוח אדם לנושא המדיה הדיגיטלית, מפני שזה קריטי להתפתחותה של רשות השידור. בבקשה. תעלי רגע את המבנה הארגוני. פה אנחנו רואים צילום של המצב היום, חטיבת התכניות, שירותי מבצעים והפקה, במאים, חדשות, אקטואליה, הנדסה. תפקיד חדש – סגן מנהל טלוויזיה שיתאם את הנושא הלוגיסטי, נכון? אוקי. ותחתיו מנהלי המחלקות. אם יש שאלות תעצרו אותי.

אסתי אפלבאום: מה זה סגן מנהל טלוויזיה?

היו"ר, אמיר גילת: תפקיד שיעזור למנהל הטלוויזיה שמשמש העורך הראשי, להתמקד יותר בתחום התוכן.

אסתי אפלבאום: אין מנהל תפעול ראשי לטלוויזיה או לרדיו?

יראון רופין: סליחה, לא שמעתי את השאלה – אם יש מנהל תפעול ראשי?

אסתי אפלבאום: כן.

יראון רופין: מי שאחראי זה מנהל הטלוויזיה. הוא עושה את כל התיאומים ואת כל העבודה הטכנית, המנהלית, התיאומים בין כולם. הוא לא יכול לעשות את הכל. כמו קצין אג"מ בחטיבה.

עודד ברגר: ... הנדסה ושירותי בינה.

אסתי אפלבאום: אבל יש הנדסה ושירותי בינה גם ב - - -

עודד ברגר: לא שמעת את השאלה. לסגן אין - - -

מרסיה צוגמן: יש הנדסה, יש ... (מדברים ביחד)

היו"ר, אמיר גילת: לא, יש משנה למנהל הטלוויזיה בנוסף למנהל.

יראון רופין: שירותי המינהל עוסקים בכספים, בתחבורה, בכוח אדם, בבינוי, בהפקה. כל מיני תפקידים הם נ..., אבל בנושא של התיאומים בין כל הגופים, צריך שיהיה מישהו שיטפל בזה, כלומר שהטלוויזיה זו עבודת צוות, זו עבודה מורכבת וכל הפקה יש לה את ה... ... מנהל הטלוויזיה בעצמו לא יכול לטפל בזה.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, מרסיה, העמוד הזה הוא נספח בהסכם עם הטכנאים, נכון? זה עמוד של שירותי הנדסה.

אסתי אפלבאום: זה מוסכם על העיתונאים?

היו"ר, אמיר גילת: לא, זה טכנאים. את שואלת על העמוד הקודם.

אסתי אפלבאום: לא, על זה.

היו"ר, אמיר גילת: זה לא שייך, זה הנדסה.

אסתי אפלבאום: זה מוסכם?

היו"ר, אמיר גילת: על ההסתדרות? כן, זה נספח בהסכם איתם.

אסתי אפלבאום: לא, בסדר, כי ...

היו"ר, אמיר גילת: על מה את שואלת? השקף הזה הוא נספח להסכם עם הטכנאים לפני שנתיים.

אסתי אפלבאום: אוקי, אז זה מה ששאלתי, אם זה מוסכם.

זליג רבינוביץ: לא נגענו.

מרסיה צוגמן: לא היה מזכיר לשירותי הנדסה.

זליג רבינוביץ: מזכיר זה כינוי. לא נורא, הוא מוותר, ייתן לפקידה את שירותי ההנדסה, שלא יהיה - - -

מרסיה צוגמן: יש פה כמה הבדלים. זה לא בדיוק אותו מסמך שחתמנו עליו. המסמך שחתום מתחיל אולפנים וניידות, אין את המכאניקה, המכאניקה זה חדש. תחזוקה אלקטרונית, אה, תחזוקה אלקטרונית זה אותה מחלקה.

זליג רבינוביץ: מרסיה, זה אותו-, פעם היה מכאניקה, היו מברגים ופליירים, היום זה - - -

היו"ר, אמיר גילת: אפשר לאשר את זה? זה הנספח.

זליג רבינוביץ: זה אותו דבר.

היו"ר, אמיר גילת: לא, זה הנספח בהסכם.

מרסיה צוגמן: כן, ופה מגדירים את הכמות של המנהלים. האוצר לא יעביר את זה.

יראון רופין: ... והתוספת של ההנדסה והתוספת של 40 אנשים ברמת ניהול. (מדברים ביחד)

מרסיה צוגמן: מכאניקה הייתה ביחד עם תחזוקה אלקטרונית.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, אנחנו מאשרים בעיקרון את זה. אם יש צורך בהתערבות נוספת שלנו תגידו לנו, בסדר?

מרסיה צוגמן: הנספח של ההסכם?

היו"ר, אמיר גילת: כן.

זליג רבינוביץ: זה אותו דבר.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי, הלאה. קול ישראל. יש הערות לגבי קול ישראל?

יראון רופין: לגבי המבנה של הטלוויזיה, היינו צריכים להוריד 8 עובדים שהורדנו מההנהלה ומהביקורת, ולא בלשכה המשפטית.

היו"ר, אמיר גילת: הלאה, קול ישראל. יש עוד שאלות למישהו על קול ישראל? דיברנו על זה בעבר. אם מישהו עוד רוצה לשאול, בבקשה. הלאה. רשת ב' לא נגענו, נוספו רפרנטים של מדיה דיגיטלית. הלאה. אין הערות? רשת ב', הלאה. תעצרו אותי אם יש הערות. המבנה הופץ לכולם וכולם עברו עליו במשך השבועיים האחרונים. הלאה. מורשת ורשת א', אני בסוגריים אגיד שאנחנו עדיין לא מצאנו את הדרך להפריד את הרשתות. אני חושב שזו צריכה להיות אחת המשימות החשובות, כי השילוב הזה בין רשת א' לבין מורשת על אותו תדר זה - - -

יוני בן מנחם: זה כסף.

היו"ר, אמיר גילת: נכון, נכון, אמרתי עוד לא מצאנו את הדרך, אבל כיעד אני כבר אומר את זה אם אנחנו מדברים על מבנה ארגוני, שהם באמת יהיו נפרדים גם בתדר.

מרסיה צוגמן: גם בהנדסה יש שינויים בגרסה.

היו"ר, אמיר גילת: עברנו על זה כבר? קול המוסיקה, רשת ג', 88, איפה רפרנטים של מדיה דיגיטלית? יש. אוקי, הלאה.

יוני בן מנחם: יש שם שינוי.

היו"ר, אמיר גילת: עמוד 39?

יוני בן מנחם: יש שם שינוי ...

היו"ר, אמיר גילת: מה הבעיה עם 11?

מרסיה צוגמן: 11 ... בשירותי ההנדסה. במבנה ששם במוניטור יש 83 עובדים וצריכים להיות 82. בירושלים בהלני 21, בהסכם 20. בחוטים – 25 ובהסכם 26. במנהלת יום והצעות במוניטור כתוב 20, בהסכם 19. ... אולפן ארצי זה משהו חדש שהוספנו לפני שהיה על המסך. מנהלת יום והצעות בהסכם מדובר על 25, על המסך זה 24. יש שינויים.

יראון רופין: לא הבנתי ... ... משרד.

מרסיה צוגמן: אתה צריך לסמן לפי מה שסומן בהסכם.

יראון רופין: ... במקום 25, במקום 24, במילא תוך שנה יהיו שינויים.

מרסיה צוגמן: אבל חתמנו על משהו, ואתה הוספת מנהל מחלקה. כל פעם שאתה מוסיף מנהל מחלקה אתה צריך להוסיף גם ב..., אתה משפיע על כל נושא השכר.

יראון רופין: איפה הוספתי מנהל מחלקה?

מרסיה צוגמן: פה, הוסף מנהל אולפנים ארצי, עוד מנהל מחלקה. וגם בטלוויזיה הוסף מנהל מחלקה. זה לא מובן ... בלי אישור של הממונה על השכר.

יראון רופין: אני לא הוספתי שום מנהל. אני לא יודע איך ספרתם את סך הכל המנהלים. אני רק סיכמתי ... (מדברים ביחד)

היו"ר, אמיר גילת: טוב, הלאה, קול ישראל בערבית, ייקרא מדיה בערבית, יוני, במבנה הארגוני ייקרא מדיה בערבית ומשקף את הפעילות של הרדיו בערבית גם בתחום הרדיו וגם בתחום האינטרנט. כל הניסיונות להקים מדיה בערבית שתרכז את שלושת הדברים, כמו ... עם חטיבת החדשות, רדיו וטלוויזיה גם זה לא עלה. נקווה שבעתיד, אנחנו פה מסמנים את הדרך שהמדיה בערבית תכלול גם את הטלוויזיה בערבית. אז צריך לתקן את זה, ירון.

יראון רופין: רשמתי.

היו"ר, אמיר גילת: יש עוד דברים במדיה בערבית? לא, אין שינויים. צילום של המצב היום?

יראון רופין: כן.

היו"ר, אמיר גילת: בקיצוץ 40%?

יראון רופין: הדבר היחיד שאני שיניתי ואני חוזר עליו, זה בטלוויזיה בעברית, זה מהמחלקות לא במספר הכולל, ובהנהלה הייתי צריך להפחית 8 עובדים, כדי להתאים 1,283 ל-1275, והורדתי את זה מיחידות המטה. לא פגעתי בתוכן, לא בלשכה המשפטית ולא בביקורת.

היו"ר, אמיר גילת: הלאה, מדיה דיגיטלית. עשינו לזה מדיה חדשה אז יש בה חטיבת תוכן. היא מונה כמו שאתם רואים 30 איש, כי היא כוללת גם את הרפרנטים שמתחבאים בתוך יחידות התוכן האחרות. הארכיון לא צריך להיות פה. תיכף אני אגיע לזה. יש מנהל המדיה, יש את חטיבת התוכן שמונה כרגע מספר מינימאלי של 3 ראשי דסק, אני מקווה שנוכל להגדיל את זה. יש חטיבה בינלאומית שאמורה לשנע תכנים לחו"ל באמצעות המדיה הדיגיטלית, יש חטיבה של צעירים, הפצה ומרכז המידע הדיגיטלי 16 איש, במקור זה היה ארכיון הטלוויזיה. מאחר שאתם מציינים את המצב AS IS, אז הוא לא צריך להיות פה, הוא צריך להיות בטלוויזיה, אחרת אתם מקימים שני ארכיונים היום. בעתיד אין לי בעיה, אבל יש פה סתירה. זאת אומרת צריך להחליט איפה יושב ארכיון הטלוויזיה. אם אתם אומרים לי שהמבנה הארגוני של הטלוויזיה הוא צילום מצב של היום, אז הארכיון צריך להיות בטלוויזיה.

יוני בן מנחם: לא, הוא מתכוון אחרי שזה יהיה דיגיטלי.

היו"ר, אמיר גילת: אבל אני מדבר על היום.

יוני בן מנחם: אז צריך להעביר את זה.

היו"ר, אמיר גילת: שלא יהיה פעמיים, כי אם אתם אומרים - - -

זליג רבינוביץ: זה לא ...

היו"ר, אמיר גילת: מה זה ה-16, לאן הם שייכים?

זליג רבינוביץ: זה לא שייך, זה לא הסרטייה. זה רפרנטים. תספור את האנשים, 30 וכמה? תספור, זה מה שיש.

היו"ר, אמיר גילת: זה בלי הרפרנטים.

זליג רבינוביץ: זה עם הרפרנטים.

היו"ר, אמיר גילת: אלה הרפרנטים?

זליג רבינוביץ: וודאי, הם חלק מתוך זה. סליחה, מה שחשוב הוא, אתם ראיתם שם 30 ומשהו, נכון? זה כל אלה הרפרנטים. לך למשל לטלוויזיה, תראה שם כוכבית למטה. תחזרו רגע.

היו"ר, אמיר גילת: ברור, אני יודע, אבל מה זה?

זליג רבינוביץ: זה הרפרנטים, זה לא הסרטייה.

היו"ר, אמיר גילת: וחוץ מזה ספורים בטלוויזיה עובדי הסרטייה.

זליג רבינוביץ: וודאי, וודאי.

היו"ר, אמיר גילת: אז השם פה, פשוט לא תיקנתם את השם, תקראו לזה רפרנטים מדיה דיגיטלית.

גאולה אבידן: נכון.

זליג רבינוביץ: בסדר. זה לא קשור לסרטייה.

היו"ר, אמיר גילת: אז תקראו לזה רפרנטים מדיה דיגיטלית.

יראון רופין: בסרטייה יש 14 איש, ופה יש 13 רפרנטים - - -

היו"ר, אמיר גילת: והם כולם מנהלי מחלקות, כל הרפרנטים?

יראון רופין: לא התערבתי בזה.

היו"ר, אמיר גילת: הרפרנטים של המדיה דיגיטלית הם מנהלי מחלקות?

זליג רבינוביץ: מה פתאום.

היו"ר, אמיר גילת: אז צריך להוריד אותם, הם מופיעים פה כמנהלי מחלקות.

יוני בן מנחם: תקן את זה.

זליג רבינוביץ: איזה רפרנטים?

היו"ר, אמיר גילת: של המדיה הדיגיטלית, הם מופיעים פה כמנהלי מחלקות. אוקי, אז תורידו את זה למנהלי מגור ותציינו שהם - - -

זליג רבינוביץ: זה אפילו פחות. זה רפרנט.

היו"ר, אמיר גילת: מה שאתה רוצה, עובדים, בסדר, תשים אותם בעובדים. זה לא מנהלי מחלקות מבחינתי. מה שאני אומר ככה, תציינו בחץ מקווקו את הדחיפות של המדיה הדיגיטלית, אבל תציינו שהם יושבים ביחידות המדיה, וכמובן תקפידו לספור אותם פעם אחת, רק במדיה הדיגיטלית. ולשנות את זה לרפרנטים מדיה דיגיטלית.

לינדה בר: אמיר, סליחה, אני רוצה רק להגיד משהו בבקשה. אתה קודם ציינת את העובדה שהמבנה הארגוני של מספר יחידות לא יעלה כאן בישיבה בגלל שזה הועבר לבדיקה של ייעוץ ארגוני, אז אני רק רוצה לדייק פה. המבנה הארגוני של הדוברות לא עולה בישיבה הזו על פי בקשת מבקר המדינה, שבודק את התלונות שלי בנושא הזה. אז אני מבקשת לדייק שחברי הוועד המנהל יידעו את הסיבה האמיתית.

היו"ר, אמיר גילת: הנושא לא עולה לדיון גם בגלל הבקשה של מבקרה המדינה, וזה מצטרף לכך שממילא הנושא נבדק על ידי ... ושיטות, המנכ"ל קיבל על זה מכתב עוד לפני שבועיים.

לינדה בר: אני רוצה לדייק את זה.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר. בבקשה. הטלוויזיה בערבית – יש שינויים?

יראון רופין: לא נגעתי. שיקוף של המצב.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי, שיקוף של המצב הקיים. פה רק הערונת, שאני תמיד אומר את זה בוועדת המדיה בערבית ולא כולם שומעים מחברי הוועד המנהל. אנחנו צריכים לחשוב איך הדרך שבה רשות השידור מטפלת במדיה הערבית במאה ה-21. כי אנחנו קצת מרמים את עצמנו. יש לנו יחידה שקוראים לה הטלוויזיה בערבית ויש לנו ערוץ 33 שהוא לא הטלוויזיה בערבית, דיברנו על זה בוועדת התוכן. צריך לראות מה תפקידה של הטלוויזיה בערבית בעידן החדש, איך היא מפיצה את התכנים שלה בפלטפורמות שונות, לאו דווקא על הפלטפורמה של ערוץ 33. המשנה למנכ"ל, מתחתיו מתואמים הסמנכ"לים השונים – כספים וכלכלה, טכנולוגיה, משאבי אנוש, אסטרטגיה ושיווק, גבייה. לא, טעות עוד פעם, גבייה נטמע בתוך כספים.

איתנה גרגור: זה מופיע.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר, אני מסתכל פה. עוד פעם, לידיעת חברי הוועד המנהל - - -

עודד ברגר: מה שאתה אומר מופיע בשקף הבא. (מדברים ביחד)

איתנה גרגור: אמיר, יש בעיה לשנות - - -

היו"ר, אמיר גילת: לא פרסונאלי. אל תדאגי, אל תדאגי. תעבירו את הגבייה. מה שהתחלתי להגיד ש-, רק תתקנו שם, כי אנחנו אומרים לחברי הוועד המנהל שמאשרים מבנה ארגוני .... שאגף הגבייה מתבטל עם הרפורמה, הוא עובר להיות חטיבת שירות לקוחות בתוך אגף הכספים. שירות לקוחות.

מרסיה צוגמן: גם פה, לפי ההסכם הכלכלה ... וגבייה, לא, כלכלה ...

היו"ר, אמיר גילת: אתם יכולים לקרוא את זה גבייה ושירות לקוחות. חיצונית זה יהיה שירות לקוחות, אבל שלנו יהיה ההיגיון למה זה לא כספים.

מרסיה צוגמן: יש הסכמה של ההסתדרות ששיווק לא יהיה תחת כספים?

עודד ברגר: כן.

יוני בן מנחם: כן, יש הסכמה, סמנכ"ל שיווק תמורת חטיבת ...

מרסיה צוגמן: אוקי.

היו"ר, אמיר גילת: הלאה, כספים וכלכלה יש מה להגיד? פה יהיו כמה שינויים נדמה לי כתוצאה מהעלייה בהתקשרויות, נוספו פונקציות חדשות שקשורות לניהול ההפקות, זה נדמה לי בעמוד הבא. מה זה כאן, זה מתבטל? אל תגידו לי עם המעבר לשערי צדק.

מרסיה צוגמן: מה? מה? מה?

היו"ר, אמיר גילת: פה, הצהוב. מה זה?

יראון רופין: זו ... של עובדת המדור.

מרסיה צוגמן: נכון, נכון.

היו"ר, אמיר גילת: טוב. טכנולוגיה, מה יש לכם להגיד על טכנולוגיה?

יראון רופין: אני רק הורדתי מהם עובד אחד, וגם הכספים וגם משאבי אנוש, אבל לא התייעצתי איתם כי לא היה זמן לדיונים עם המנהלים, אבל היה צריך להפחית שמונה עובדים. אני הורדתי כאן אחד ואחד ואחד, יחסית לגודל.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר, הלאה. משאבי אנוש. רגע, בכספים ראיתם את ההתקשרויות? יש שם מינוי בפיקוח על ההתקשרויות, נכון, יוני?

יוני בן מנחם: מה?

היו"ר, אמיר גילת: בכספים. וגם אגב בטלוויזיה, לא עמדנו על זה קודם, גם בטלוויזיה יש פונקציה שקשורה בניהול ההתקשרויות החיצוניות, מה שלא היה בעבר. בתור ... אני אגיד שפיצלנו את שוש חזות לשוש בכספית ואת חזות לטלוויזיה. משאבי אנוש, יש פה עוש נכון? הנה.

יראון רופין: כן.

היו"ר, אמיר גילת: כן, יש פה מחלקת עוש שזה מאד חשוב, אפרופו, גם מה שדיברנו היום בתחילת הישיבה, וגם בישיבה של ועדת הביקורת על הנושא של הנהלים. אז נוכל לעשות את זה IN HOUSE.

מרסיה צוגמן: ב-44 יש מנהלי מחלקות ...

היו"ר, אמיר גילת: כלומה הגדילו אותם?

יראון רופין: באיזו יחידה?

מרסיה צוגמן: בכספים וכלכלה, מתחת לכלכלה ... אז יש התקשרויות, ... ביקורת, תשלומים לספקים היה אמור להיות פה המדור הזה תשלומים לספקים, תשלומי מט"ח, עוד מדור אחד.

יראון רופין: אבל זה מופיע בשקף אחרי זה.

מרסיה צוגמן: אה, אוקי. אה, מתחת לחשב, אוקי.

היו"ר, אמיר גילת: הנה, זה מה ששאלת. הלאה. משאבי אנוש, יש עוד חידושים בנושא משאבי אנוש? הלאה. גבייה, לא רלבנטי – עודד. טוב, תתקנו בהתאם, חטיבת הכספים.

יראון רופין: ארגון ומינהל.

מרסיה צוגמן: הקב"ט אמור להיות מתחת.

היו"ר, אמיר גילת: אבל יש הסכמה שזה מתחת למנכ"ל, לא?

מרסיה צוגמן: לא, בכפיפות ישירה למנכ"ל. מתחת זה משאבי אנוש, הקב"ט. הקב"ט מתחת, בכפיפות ישירה למנכ"ל. הוא בחטיבה שלך.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> בחטיבת ארגון ומינהל?

<u>יראון רופין:</u> עוד לא הגענו לזה.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> הנה, זה על הלוח.

<u>יראון רופין:</u> בסדר, מה אמרת על זה?

<u>מרסיה צוגמן:</u> זה צריך להיות גם. (מדברים ביחד). פיתוח זה צריך להיות גם קב"ט .

<u>יראון רופין:</u> סליחה, קב"ט זה לא משאבי אנוש, הקב"ט זה מינהל.

<u>מרסיה צוגמן:</u> משאבי אנוש, תראה מה יש מתחת.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> מה זה, סיכום של מה זה? עם ההסתדרות?

<u>יראון רופין:</u> קב"ט בכפיפות ישירה למנכ"ל.

<u>מרסיה צוגמן:</u> אבל הוא בחטיבה שלך, הוא בכפיפות למנכ"ל אבל הוא לא חלק מלשכת המנכ"ל.

<u>יראון רופין:</u> אני אשמח לקבל את הקב"ט.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> נקלט בזה הרגע, ברוך הבא. הלאה. זהו? טוב, אז אם אין הערות, יש הערות? טוב, אנחנו מאשרים את עקרונות המבנה הארגוני כפי שהוצג לנו. סך הכל המבנה, תעברו על זה עוד פעם שלא יהיו טעויות. אנא תקנו את כל מה שצריך מבחינת ההתאמה להסכמים שנחתמו, מבחינת מה שאמרנו לגבי המדיה הדיגיטלית ומכל הבחינות שהיו, אני כבר לא זוכר את ההערות שהיו, הגבייה. לתקן את כל מה שצריך ולהקפיד על ספירת האנשים, כך שסך כל המצבה – 1,275 אנשים. ביחידות שעליהן לא דיברנו תספרו אותם כצילום של המצב הקיים, עד שנעשה דיון נפרד בעניין. אנחנו נלך לחומרה, נצלם את המצב הקיים, אם צריך אז תורידו ממקומות אחרים, כרגע, לצורך השלמת ה... המבנה הארגוני.

<u>גאולה אבידן:</u> זה מספר האנשים שיהיו מתי? כי אני רואה שבינתיים אתם כן מקבלים ומאריכים שירות וכו' וכו'. מספר האנשים הזה, באיזה יום אמור להיות?

היו"ר, אמיר גילת: בסוף הרפורמה. בסוף הרפורמה המבנה הארגוני מתכנס ל-1,275. טוב, בשעה טובה.

יראון רופין: ברשותך, אמרת צילום המצב, ביחידה המשפטית ... ..., הם באו בטענה שקיצצתי אותם מ-12 - - -

היו"ר, אמיר גילת: אז אני אומר, תצלם את המצב - - -

יראון רופין: היום יש להם 9.

מרסיה צוגמן: לא, אבל יש לנו 2 שחסרים ואנחנו ביקשנו כבר כמה פעמים וגם היועץ המשפטי לממשלה אמר שאתם צריכים למלא את המשרות שתלויות, ויש עוד 1 שבגלל - - -

היו"ר, אמיר גילת: מתי הוא אמר את זה?

מרסיה צוגמן: במכתב שהוא שלח אליכם.

היו"ר, אמיר גילת: שמה הוא כתב?

מרסיה צוגמן: שצריכים למלא שתי משרות.

היו"ר, אמיר גילת: לי יש מכתב אחר.

מרסיה צוגמן: אז תראה לנו שיש מכתב אחר, אנחנו לא מכירים מכתב אחר.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר. עוד פעם, אנחנו לא פותחים עכשיו לדיון. אז אני אומר למען הסר ספק, אז אוקי, כמה יש לכם היום בפועל?

מרסיה צוגמן: אנחנו היום 6 ו-3 - - -

היו"ר, אמיר גילת: כמה התקן?

מרסיה צוגמן: אנחנו צריכים להיות עוד 2.

היו"ר, אמיר גילת: כמה? תגידי מספר.

מרסיה צוגמן: 8, אנחנו צריכים להיות - - -

היו"ר, אמיר גילת: טוב, עזבו, אני לא נכנס. לצלם את המצב הנוכחי ביחידות שבהן לא דנו. הלאה. מבנה ארגוני דיברנו. נוהל הארכת שירות – דיברנו בעבר על הנושא של הארכת שירות ואישרנו את העקרונות. היה נושא של הנסיבות

האישיות שאנחנו עוד לא סגרנו, שזה עוד מחייב מחשבה ולא ניכנס לזה עכשיו, אלא אם כן את רוצה להגיד משהו, כי אני יודע שזה מציק לך.

גאולה אבידן: זה לא מציק לי, רק אני רואה כל פעם שאתם דנים, דנים, סותמים, סותמים, חותמים.

היו"ר, אמיר גילת: רגע, בישיבה שלא היית גאולה, קבענו את הקריטריונים.

גאולה אבידן: כן, קראתי.

היו"ר, אמיר גילת: יש עוד כמה דברים שאני הייתי שמח לדבר על זה עם המנכ"ל ולראות איך אפשר עוד לעשות עדכונים, אבל כרגע יש לנו את הנהלים מאושרים ואנחנו נדון על פיהם בקריטריונים. אנחנו כרגע, אני רק מזכיר, בתקופת מעבר, כי הרי קבענו שמעתה ואילך – חצי שנה מראש יוגשו הבקשות. בתקופה הזאת הצטברו בקשות שאם אנחנו לא נאשר אותן הן יחרגו, אנחנו בתקופת מעבר מה שנקרא, ולכן אנחנו כן צריכים לדון בבקשות שהוגשו לנו שלא בהתראה של חצי שנה, כפי שביקשנו. אז היום בפנינו, יראון, תציג. לא את הנוהל, את הבקשות, על הנוהל כבר דיברנו.

יראון רופין: את הבקשות? אני כרגע לא הבאתי את הבקשות. מה שיש לכם בכתב, מה שביקשנו.

היו"ר, אמיר גילת: אבל אתה צריך להציג את זה. שלמה גנור. אני מזכיר עוד פעם, זו החלטה שהתקבלה באמצעות הדואר האלקטרוני על ידי חברי הוועד המנהל. בגלל דחיפות העניין עשינו את זה בדואר האלקטרוני באופן חריג ביותר. אנחנו אישרנו הארכת שירות לשתי עובדות, בשלושה חודשים. ושלמה גנור הבקשה הייתה להאריך אותו עד סוף הקדנציה. אני המלצתי שלא לקבל החלטה כזאת ארוכת טווח בדואר אלקטרוני, ולכן אמרתי שנאריך לו בינתיים בשלושה חודשים, והיום אנחנו מקיימים את הדיון לגבי הבקשה להאריך את שירותי עד סוף הקדנציה, שזה יוצא מתי?

יראון רופין: אני לא באתי מוכן לגבי שלמה גנור.

גאולה אבידן: כתוב שם.

יראון רופין: זה בהתאם לסעיף מפורש בתקשיר, שאומר - - -

היו"ר, אמיר גילת: מה הבקשה?

יראון רופין: להאריך עד תום הכהונה הקצובה בזמן. זה לפי התקשיר.

מרסיה צוגמן: לא, לפי התקשיר זה אופציה.

יראון רופין: מה זה?

מרסיה צוגמן: לפי התקשיר זה לא חובה, זה אופציה.

יראון רופין: שום דבר לא חובה.

היו"ר, אמיר גילת: מה, מה הבקשה?

יוני בן מנחם: הבקשה היא, הוא נבחר במכרז ועד סוף הקדנציה שלו להאריך לו.

גאולה אבידן: בכמה זמן?

יוני בן מנחם: יש לו עוד שנה וחצי לפי דעתי.

גאולה אבידן: לא, כמה זמן?

אסתי אפלבאום: שלוש שנים המכרז?

מרסיה צוגמן: תאריך המכרז הוא 25.9.2011.

היו"ר, אמיר גילת: אני מקריא את הבקשה: מר שלמה גנור נבחר במכרז לתפקיד מנהל הטלוויזיה בערבית ב-25.9.2011 לשלוש שנים, עם אפשרות הארכה לשלוש שנים נוספות. הוא אמור לפרוש מטעמי גיל ביום 31 במאי. כאמור, הארכנו לו בשלושה חודשים כדי לאפשר קיום דיון מסודר. מדובר בתפקיד חיוני ורגיש שהרשות התקשתה במשך שנים לאייש באמצעות מכרז - אני מקריא מכתב של המנכ"ל. זאת ועוד, טרם אוישו שני תפקידים מרכזיים בטלוויזיה בערבית. בנסיבות אלה המשך העסקתו הן לביצוע הרפורמה והן להכשרת וקליטת המנהלים החדשים חיוניים ביותר. יובהר כי על פי הקריטריונים הקיימים ניתן להאריך שירות לעובד שמונה לתפקיד חיוני בגיל הסמוך לגיל פרישת חובה, וקיימת חיוניות להמשך העסקתו, ו/או עובד שמונה למשרה שתקופת הכהונה בה קצובה בזמן ובמהלך

תקופת הכהונה הגיע לגיל פרישה. אני גם מציין שבקריטריונים שאנחנו אישרנו, מופיע הסעיף הזה של הארכה מטעמים של פנסיה.

גאולה אבידן: אז רגע, הוא ב-2011 נבחר?

אסתי אפלבאום: לשלוש שנים.

גאולה אבידן: מתי מסתיימות שלוש השנים?

יראון רופין: 25.9.2014. בוא נגיד 30 בספטמבר 2014.

אסתי אפלבאום: אז למה צריך עכשיו?

גאולה אבידן: אז למה בעכשיו, אם זה בשנת 2014?

היו"ר, אמיר גילת: גאולה, הוא מגיל לגיל 67 ב-31 במאי. אם אנחנו לא נאשר לו, אז צריך להוציא מכרז חדש.

גאולה אבידן: אבל אם יש לו בכל מקרה ב-2014, אז מה לפני מה?

היו"ר, אמיר גילת: מהשאלות שלך אני מבין שאת בעד.

גאולה אבידן: אני לא בעד. אני ממש לא בעד ואני לא אצביע ככה. אני אמרתי אני לא חותמת על כלום. בתור פרינציפ אני לא חותמת על כלום. כל הארכה שלא תגיע עם מכרז, אני לא אחתום באופן עקבי וודאי.

היו"ר, אמיר גילת: אבל המכרז ייצא בעוד - - -

גאולה אבידן: אני רואה שכולם חשובים ליוני. כולם. אף אחד לא ראיתי פה מה שהגיע והוא לא חשוב. סליחה, לא עובדים ככה. רק ברשות השידור הגיל מגיע פתאום, פתאום אנשים מגיעים לגיל פרישה. אני לא חותמת על זה. אני לא חותמת על שום דבר שקשור להארכת שירות ללא זה שיש מכרז באותו - - -

היו"ר, אמיר גילת: אבל פה זה מקרה שונה ממה שאת מתכוונת בדרך כלל. אני אעזור לך.

גאולה אבידן: כשלקחתם אותו ב-2000 ו-, אז מה קודם למה - גיל הפרישה או החוזה האישי? אם היא תגיד שהחוזה האישי ורק ב-2014 ידונו - - -

מרסיה צוגמן: מה זה חוזה אישי?

גאולה אבידן: בחוזה, סליחה. במכרז הוא נבחר עד 2014? מה הבעיה? אז זה קוטע את המכרז?

אסתי אפלבאום: הגיל.

גאולה אבידן: הגיל קוטע את המכרז? למה?

מרסיה צוגמן: הגיל, כי זה ...

גאולה אבידן: מה? אבל אם יש לו שלוש שנים מבחינת המכרז?

מרסיה צוגמן: לא, אז זה צריך לבוא לפה ואתם צריכים לאשר.

גאולה אבידן: אם יש לו לפי המכרז שלוש שנים, אז תבדקו לפי המכרז.

מרסיה צוגמן: אז אני מסכימה.

היו"ר, אמיר גילת: אבל זה מה שהיא אומרת.

גאולה אבידן: לא יודעת. לא, אני אומרת בחרתם אותו לפי מכרז – לפי מכרז. זה לא קשור לנוהל הארכת שירות.

יראון רופין: האם אני יכול להסביר?

גאולה אבידן: אני אשמע את ההסבר שלך, אבל הסגנון משחקים הזה הגיע לאיזה שהוא מקום שהוא לא ראוי. אתם מאריכים ומאריכים ומאריכים עם כל הכבוד, וחלילה, אני לא רוצה להישמע חלילה שאני פוגעת במישהו בגלל גילו, חלילה וחס. אבל באופן הזה מה שהיה – הוא שיהיה, וכולם נשארים. ואתה יודע מה? מעבר לזה שיוני יחתום, אני רוצה עוד חוות דעת מעוד מישהו באותו זה, שחושבים שצריך להאריך.

היו"ר, אמיר גילת: הוא מנהל מדיה, הוא כפוף למנכ"ל.

גאולה אבידן: למישהו, לא יודעת. לא יודעת. יוני, סליחה - - -

יוני בן מנחם: אני יכול לומר משהו?

גאולה אבידן: אתם תגידו, כי עוד רגע אני שותקת, אבל זה הפך להיות כבר באמת בדיחה. תאריכו לזה, תאריכו לזה, תאריכו. ומתי אתם מביאים את זה? חודש לפני, כאילו שחר של יום חדש הפציע ופתאום הוא רואה שהוא בן אוטוטו 70. די, אז תתכוננו לזה מראש. ורוצים לשנות, אז איך תשנו את פני המקום

הזה? איך תביאו כוחות חדשים? איך תתקדמו הלאה? איך? מה שהיה הוא שיהיה. אתם פשוט מתבוססים ושוקעים באותו מקום שלכם כבר בשנתיים-שלוש שאנחנו כאן, וזה ממש הפך להיות בדיחה. אני מבינה שמגיע אחד ל-, אבל זה ממש בכל פעם מחדש מאריכים. אומרים לכם פעם תתנו על יד זה, נאריך שלושה חודשים, בסדר. אבל ברור שאחרי שלושה יגיעו עוד שלושה, ואחרי חצי יגיע עוד חצי. תביאו לצד זה מכרז, נאריך לו בשלושה ונצא למכרז, כך שכל מי שהאריך יהיה סמוך ובטוח, אסתי תהיי איתי. מי שהאריך, נהיה סמוכים ובטוחים שאנחנו לקראת מכרז ולא שעוד שלושה חודשים תתעוררו פעם נוספת. זאת דעתי. ברגע שיש לצד זה מכרז, אז את יודעת ששלושה חודשים, ונגמר. די, זה מוגזם.

<u>יוני בן מנחם:</u> קודם כל אפשר לבדוק בדיוק כמה בקשות הבאנו לפה וכמה אושרו. לא הרבה אושרו ולא הבאנו לפה הרבה. אני רק רוצה להגיד לך שיש עשרות פניות מעובדים להארכות שירות ואנחנו לא מאשרים אותן. אתה מאשר את דבריי הסמנכ"ל?

<u>עודד ברגר</u> בוודאי.

<u>יוני בן מנחם:</u> עשרות בקשות של עובדים שאנחנו לא מאשרים.

<u>גאולה אבידן:</u> אבל עם כל הכבוד, מה שאנחנו רואים פה זה רק בחברה, לא בחברה שהם בתחתית האשכול, כל הזמן שאתם מביאים לכאן זה חברה שנמצאים באיזה שהוא תחום שהוא באמת חיוני. אני לא אומרת מהיום למחר ולהשאיר מקום ריק, אבל אם לא יהיה לצד זה מכרז, אתם אף פעם לא תוכלו - - -

<u>יוני בן מנחם:</u> גאולה, יש תפקידים שלא היה עליו מכרז. למשל הוועד המנהל האריך את השירות של דן כנר. דן כנר הוא לא במכרז, הוא שדר, הוא טאלנט.

<u>גאולה אבידן:</u> אני לא מדברת על טאלנטים - - -

<u>יוני בן מנחם:</u> לא, אני אומר. סמנכ"ל גבייה אנחנו מוציאים מכרז.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אתה רוצה להגיד לי ש...

יוני בן מנחם: גנור הוא מנהל מדיה, הוא הכרחי מאד בשיקומה של המדיה בערבית, מה עוד שאין שני מנהלים שם, שני מנהלי חטיבות – לא חדשות ולא תכניות. הוא עושה את - - -

גאולה אבידן: לא נבחרו כי?

יוני בן מנחם: בגלל אגודת העיתונאים, המכרז לא יצא והוא ממלא את התפקיד גם של מנהל חטיבת החדשות. הוא ממלא שני תפקידים.

אסתי אפלבאום: אין מנהל בפועל?

יוני בן מנחם: של מי? חדשות אין. חדשות בערבית אין. הוא עושה גם את תפקיד מנהל ה - - -

היו"ר, אמיר גילת: ... ...

יוני בן מנחם: ומי יחנוך אותם?

היו"ר, אמיר גילת: אוקי, אז לכן אני אומר. זה לא. שנייה רגע.

גאולה אבידן: אתה עוד יותר, כשאתה אומר מי יחנוך, אז אתה עוד יותר עושה את זה אקוטי, שלצד זה, גם אם מאריכים, לצד זה היה צריך מישהו, כי בפעם הבאה תגיד עוד פעם מי יחנוך? אז תן לו עוד כמה שנים כדי שתהיה חפיפה.

יוני בן מנחם: לא עוד כמה שנים, עכשיו אני מדבר - --

גאולה אבידן: עכשיו אתה רוצה לתת לו, זה אמור להיות מוארך בכפוף למכרז, ואז גם - - -

היו"ר, אמיר גילת: מתי המכרז?

גאולה אבידן: לא משנה, אבל אני אומרת, העיקרון הוא כזה שארבעה חודשים אתה מאריך לו בגלל מכרז, ארבעה חודשים בגלל חפיפה, ארבעה חודשים בכדי שלא יודעת מה, ואז אתה מוצא את עצמך שנתיים-שלוש עם אותו בן אדם.

היו"ר, אמיר גילת: גאולה, את צודקת, אבל לא במקרה הזה.

גאולה אבידן: אני לא מדברת במקרה הזה, אני מוציאה את האנרגיות שיש לי על כל ה - - -

היו"ר, אמיר גילת: אז רגע, תשמרי את האנרגיה למקרים אחרים.

גאולה אבידן: לא, על כל המיילים שאתם שולחים בנושא הזה.

היו"ר, אמיר גילת: אבל תקשיבי רגע, קודם כל עשינו סדר. אמרתי בפתח הדברים שאנחנו מדברים פה בשאריות שהצטברו פה בחודשים האחרונים, לפני שעשינו את הסדר, ואני לא מדבר על גנור, אני מדבר כללית. עשינו סדר בזה שמעכשיו קודם כל כל עובד רשאי להגיש בקשה, בניגוד למה שהיה עד היום. רשאי כל עובד להגיש בקשה והבקשה שלו תידון בפני ועדה ברשות הסמנכ"ל.

יוני בן מנחם: עוד לא אישרתם את הנוהל הזה.

היו"ר, אמיר גילת: את הנוהל הזה?

יוני בן מנחם: בטח, לא אישרתם את הנוהל.

היו"ר, אמיר גילת: הוא אושר, לא?

יוני בן מנחם: לא, הוא לא אושר.

היו"ר, אמיר גילת: אז אני מאשר עכשיו.

יוני בן מנחם: תאשרו. אם תאשרו את הנוהל אז אנחנו נעבוד לפי הנוהל.

היו"ר, אמיר גילת: אז עכשיו אני מאשר את הנוהל. נוהל הארכת שירות: בהתאם למדיניות שירות המדינה ובכלל, לא תעסיק רשות השידור עובדים לאחר הגיעם לגיל פרישת חובה. שאיפת הרשות היא להימנע מהארכת שירות עובדי הרשות מעבר לגיל פרישה חובה, ככל שהדבר ניתן. שמעת? אני חוזר עוד פעם, גאולה: שאיפת הרשות היא להימנע מהארכת שירות עובדי הרשות מעבר לגיל פרישה חובה, ככל שהדבר ניתן. למרות האמור לעיל, רשאי מנכ"ל רשות השידור, באישור הוועד המנהל ובהסכמת העובד, להרשות את המשך העסקתו של עובד שהגיש לגיל פרישה, לתקופה של לא יותר משנה אחת בכל פעם, ולא מעבר לגיל 70. הארכת שירות של עובד מעבר לגיל 69 תתאפשר רק אם המנכ"ל שוכנע כי שירותו של העובד חיוני. ולהלן הקריטריונים כפי שנידונו בישיבה הקודמת: המקרים בהם תתאפשר הארכת שירות והעסקת עובדים:

1. עובד בעל מומחיות ייחודית או כישורים מיוחדים בתחומו התקשורתי, ברמה הלאומית-ארצית, ואשר הצלחת תכנית הטלוויזיה או הרדיו קשורה ישירות ומזוהה

בלעדית בו כמגיש או כעורך, או כמפיק (ופה הייתה לנו איזו שאלה לגבי המפיק) בהיותו שייך למאגר ההיסטורי-קלאסי של עובדי הרשות. הארכה כאמור תהיה לתקופה שלא תעלה על שנה הניתנת להארכה.

אם זו תכנית שמזוהה - - -

גאולה אבידן: הקריטריונים שאתה מונה כאן זה קריטריונים שוועדה מסוימת אמורה לשקול?

היו"ר, אמיר גילת: כן. בסופו של תהליך, זאת אומרת בהתחלת התהליך, זה מופיע בסוף הנוהל, הנוהל יהיה כזה שכל עובד רשאי להגיש בקשה. הוועדה ברשות המנכ"ל תדון בבקשות ומה שהיא מוצאת לנכון – תעביר לאישור הוועדה המנהל. נכון?

יוני בן מנחם: לדיון בוועד המנהל.

היו"ר, אמיר גילת: לדיון, כן. בקשה לאישור. אתה מעביר בקשה לאישור.

יראון רופין: הנוהל הזה מבוסס על התקשיר בהתאמה לרשות השידור. לא עשינו פה שום דבר - - -

היו"ר, אמיר גילת: אז אחד אני שואל, למה גם מפיק? אם זו תכנית שמזוהה עם המגיש, אז אני מוכן לקבל גם מזוהה עם העורך, זה אחד. יש תשובה?

יראון רופין: אם יש איזו שהיא תכנית - - -

היו"ר, אמיר גילת: איזו תכנית? תן לי דוגמא לתכנית שמזוהה עם המפיק שלה.

זליג רביונוביץ: פוליטיקה.

היו"ר, אמיר גילת: עם המפיק?

יוני בן מנחם: כן.

זליג רבינוביץ: מה לעשות, העורך הוא מפיק.

היו"ר, אמיר גילת: עורך בסדר.

זליג רבינוביץ: בדרך כלל. (מדברים ביחד)

יראון רופין: יש למשל מפיק שהוא עושה סרטים, הוא עושה סרט דוקומנטרי, משהו בעל חשיבות יוצאת דופן - - -

היו"ר, אמיר גילת: זה בסעיף אחר. יש לך את זה בסעיף אחר.

זליג רבינוביץ: היה למשל את דן מרגלית - - -

היו"ר, אמיר גילת: מפיק, מפיק.

יראון רופין: היה לנו אדם שעשה סדרה על מי רצח את - - -

זליג רבינוביץ: אבל זה לא משנה, שטויות, אני סתם מסביר לכם לצורך מה זה. זה לא כל כך קריטי.

גאולה אבידן: מאון לאון תכניסו לפה את כל האנשים.

זליג רבינוביץ: הרי אתם תבדקו, יגישו שם ואם - - -

יוני בן מנחם: ואם לא תרצו לאשר לא תאשרו.

זליג רבינוביץ: נכון, אז מה זה משנה?

היו"ר, אמיר גילת: אני מציע שתשקלו עוד פעם אם אתם בכלל רוצים לדון במפיק.

יראון רופין: אפשר בבקשה להגיד משהו?

זליג רבינוביץ: הנה, ברדיו יש מפיק עכשיו שאתה צריך, אישרת אותו. (מדברים ביחד)

היו"ר, אמיר גילת: הלאה.

יראון רופין: גברת גאולה חושדת בנו שאנחנו מאריכים שירות לכל - - -

היו"ר, אמיר גילת: מבקשים הארכת שירות.

יראון רופין: אבל, העובדות הן שעשרות עובדים פורשים מטעמי גיל, ומספר האנשים שמובאים לאישור הוא מינימאלי. ועכשיו, לא רק זה, אלא אני רוצה להגיד קחי דוגמא, מנהל הטלוויזיה בעברית פרש מטעמי גיל ולא באנו וביקשנו, ולא אמרנו - - -

היו"ר, אמיר גילת: זה מנהל בפועל.

גאולה אבידן: ראשית אני לא מדברת על חשד, זה לא עניין של חשד, זה עניין של תהליך תקין.

היו"ר, אמיר גילת: רגע, בואו נמשיך את הנוהל אבל, גאולה.

גאולה אבידן: רגע, סליחה, מה שפה מעניין אותי זה לא אם מאשרים בעוד שלושה - - -

יראון רופין: אנחנו ... לתקשיר, תאמיני לי.

גאולה אבידן: מה שמעניין אותי - - -

יוני בן מנחם: אבל יראון, זכותה לא להסכים.

גאולה אבידן: לא, לא, מה שיותר מעניין אותי זה לא השלושה חודשים כי בכל מקרה נצטרך, אם נצטרך להדריך מישהו, אז השלושה חודשים עוברים. אלא שאתם, עד שבן אדם הולך הביתה, אתם פתאום מתעוררים.

אסתי אפלבאום: שני דברים, אחד – אני סבורה שהנוהל הזה ההשפעות שלו קצת יותר חשובות מזה שככה עכשיו נאשר אותו ככה צ'יק, צ'יק, צ'יק. אפשר להעביר אותו במיילים עוד פעם לוועד המנהל, להגיד שרוצים לאשר, שכל אחד יעבור עליו ויקרא אותו טוב טוב, ואז נגבש החלטה. עכשיו, אחרי שאנחנו 7 שעות כבר בישיבה, הוא נראה לי חשוב ובהחלט אני מסכימה מאד עם מה שחברתי אמרה.

יוני בן מנחם: אז בואי רק - - -

אסתי אפלבאום: רגע, רגע - - -

יוני בן מנחם: את צודקת, תראי, אבל אם לא יהיה נוהל אז קודם כל יגידו לנו אתם מביאים מעכשיו לעכשיו. זה עדיף שיהיה נוהל. יהיה טופס מסודר ותהיה פרוצדורה שבאים לוועדה שעושה את הסינון.

אסתי אפלבאום: רגע, רגע, דקה. אני רוצה להתקדם, אני לא רוצה שעכשיו נתחיל עם זה. אז אם זה מקובל עליך, גאולה, ואם זה מקובל על כולכם פה, אז זאת הצעתי. דבר שני, אני מאד מעניין אותי לדעת, באופן כללי, לא קשור אלינו בכלל, מה קורה בגופים אחרים כמו ברשות, שאנשים מגיעים לגיל הפרישה, ומה עושים איתם? הרי גם בישיבה הקודמת אמרתי לכם – אין לי בעיה שיש טאלנטים

שימשיכו לעבוד פה, וגם כל העניין הזה שגיל פרישה הוא 67, הרי זה ארכאי, בואו נודה על האמת. היום אנשים בגיל 80 עוד בשיא כושרם. אז אני מודעת לבעייתיות ומעניין אותי לדעת מה עושים במקומות אחרים, סתם ככה לדעת, בגופים שדומים לנו, מה עושים לאנשים שמגיעים לגיל פרישה, מה צורת ההעסקה. זה לא זה שאני אומרת, הרי ברור ששלמה גנור הוא אוצר בחסר ברדיו. אז ברור שאם אנחנו זקוקים לו, נשאלת השאלה, אני שואלת כל הזמן לגבי התנאים. הוא ממשיך במשכורת ובשכר, וכבר הגיע לפנסיה, ויש לו כבר פנסיה מלאה, מה המשמעות? אולי צריך לעבור לצורת העסקה שונה? אז אמרתם לי שאי אפשר, אני לא יודעת. אני בעד להעסיק גמלאים, שאנשים יבואו לעבודה. אני בפירוש כן וכן וכן. אני מגיעה למקום הזה במוקדם או במאוחר.

<u>יוני בן מנחם:</u> יש כאלה שלא יגיעו.

<u>יראון רופין:</u> אני זוכר מה אמרת בישיבה הקודמת.

<u>אסתי אפלבאום:</u> בסדר גמור, טוב שאתה זוכר. זה דבר אחד, רגע.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אה, את שמת נקודה כאילו את סיימת.

<u>אסתי אפלבאום:</u> רגע, דבר שלישי. מתוך מה יש לנו פה? יש לנו שדר ברוסית, לא, מה יש לנו פה? יש לנו בדרוזית, בפרסית, ברוסית ושלמה גנור ומי עוד?

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> צימרמן.

<u>אסתי אפלבאום:</u> צימרמן זה לא הארכת שירות, זה לאשר אותו.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> נכון.

<u>אסתי אפלבאום:</u> רגע, גאולה, את איתי?

<u>גאולה אבידן:</u> כן.

<u>אסתי אפלבאום:</u> צימרמן זה לא הארכת שירות, צימרמן זה אישור להעסיק אותו לאחר, זה אם אתם צריכים אותנו, זו החלטה ניהולית.

<u>מרסיה צוגמן:</u> לא, צריכים רק בגלל ההנחיה שלא קולטים עובדים חדשים.

<u>אסתי אפלבאום:</u> אבל צימרמן זה לא עובד.

מרסיה צוגמן: לא, אבל זה כאילו קליטה.

היו"ר, אמיר גילת: הוא כאילו פורש ונקלט מחדש.

אסתי אפלבאום: לא, יועץ חיצוני. אין בעיה, לא צריך אותנו.

מרסיה צוגמן: אבל הוא - - -

גאולה אבידן: באיזה תנאים?

אסתי אפלבאום: אני יודעת, כמו שעובדים פה, בתנאים של יועצים חיצוניים. זה לא כמו שמנכ"ל יוצא ומקבל אחר כך 9 חודשי הסתגלות. זה לא אותו דבר.

היו"ר, אמיר גילת: אסתי, סיימתי רגע, תגמרי את השוונג במשפט.

אסתי אפלבאום: הפרסית, תנו לי קצת רגע על הפרסית.

יוני בן מנחם: יש שני שדרים סך הכל לפרסית, אחד הוא מנשה אמיר שאתם מכירים אותו והוא כבר מזמן בפנסיה.

היו"ר, אמיר גילת: יש באתר החדש הזה – טהרן-בגדד-תל אביב, של אוניברסיטת חיפה. תיקחו את הבחור הנחמד הזה, הצעיר.

יוני בן מנחם: יש את הבחור הזה יגאל סבתי, ומנהל הרדיו בערבית הגיש לו באיחור, הוא ננזף על זה שהוא הגיש לו באיחור.

אסתי אפלבאום: לכמה זמן אתם צריכים להגיד לסבתי עד שיוצאים - - -

יוני בן מנחם: אין במדינת ישראל אנשים ש---, מנסים לגייס אנשים.

אסתי אפלבאום: הנה, יש באוניברסיטת חיפה.

יוני בן מנחם: כן, אבל הם לא מוכנים לעבוד ברשות השידור.

לינדה בר: את מנשה אמיר, דרך אגב, מבקשים אותו מכל הערוצים.

אסתי אפלבאום: גאולה, יש לך בעיה עם הפרסית? אפשר לאשר את הפרסית עד שימצאו מישהו אחר? לכמה ביקשתם?

זליג רבינוביץ: חצי שנה.

אסתי אפלבאום: חצי שנה, גאולה.

היו"ר, אמיר גילת: רגע, שנייה רגע, את סיימת?

אסתי אפלבאום: לא, אני רוצה - - -

היו"ר, אמיר גילת: שנייה, הנה, אני עוזר לך. אני מציע ככה, לגבי הנוהל – אני חושב שאנחנו צריכים לאשר אותו עקרונית. כפוף למה שאמרת, נפיץ אותו בין חברי הוועד המנהל, אולי לא יהיו הערות. אם לא יהיו תוך שבוע הערות - - -

אסתי אפלבאום: אני רוצה לדעת מה הנוהל במדינת ישראל, לפני שאני מאשרת את זה. אני רוצה לדעת מה קורה (מדברים ביחד)

היו"ר, אמיר גילת: רגע, אחד אחד, גאולה, לא שומעים אותך.

יוני בן מנחם: יש תפקידים שאינם במכרזים. שדר בפרסית הוא לא במכרז.

היו"ר, אמיר גילת: שנייה רגע, גאולה, יש לך בעיה עם הנוהל הזה שהוא צילום של התקשיר? אגב, תמיד אנחנו יכולים לשנות.

זליג רבינוביץ: נכון.

היו"ר, אמיר גילת: אסתי, אז או שאנחנו מאשרים עקרונית ואם אין הערות תוך שבוע - מיישמים אותו החל מעוד שבוע, במקום לעשות עוד דיון, כי אנחנו מכירים את עצמנו.

גאולה אבידן: אוקי.

היו"ר, אמיר גילת: אז בואו נלך על זה. אני אפיץ מחר בבוקר את הנוהל בין חברי הוועד המנהל, והיה ואין הערות לגביו או בקשה לדיון מיוחד בנושא בישיבה הבאה, הנוהל יישום החל מיום ראשון הבא.

גאולה אבידן: אין לי הערות.

היו"ר, אמיר גילת: רגע, שנייה. עכשיו, הנוהל הזה הוא חשוב מכיוון שאלף אני רוצה להתחיל כבר בעבודת הוועדה, כי זה חשוב גם מבחינת השקיפות וגם מבחינת התהליך, שכל עובד יהיה רשאי להגיש בקשה, ותהיה ועדה שתבחן את בקשתו.

יוני בן מנחם: כל עובד שרוצה להישאר.

היו"ר, אמיר גילת: ואם אנחנו לא מאשרים את הנוהל אנחנו גם לא מאשרים את הדבר הזה.

גאולה אבידן: אוקי.

היו"ר, אמיר גילת: ב', אנחנו צריכים את הנוהל בגלל החצי שנה, כדי לקבע את הנושא של חצי שנה.

יוני בן מנחם: סוף סוף.

היו"ר, אמיר גילת: ושלוש, אנחנו צריכים את הנוהל בדיוק בגלל מה שאת אומרת. זאת אומרת – כדי שעכשיו יהיה להנהלה ברור, מול כל בקשה להארכה יוצא מכרז ו/או תחילתו של הליך גיוס פנימי, ככל שנדרש. זה הכל .לכן הנוהל הזה חשוב לי מאד לאשר אותו כמה שיותר מהר, ואם בכל זאת רוצים פה לבדוק וזה, אני מוכן לעכב את זה.

אסתי אפלבאום: לא, לא איכפת לי גם שתעשו את זה ב - - -

היו"ר, אמיר גילת: מה, אז לאשר?

אסתי אפלבאום: תשלח לחברים.

היו"ר, אמיר גילת: אני אשלח.

אסתי אפלבאום: בסדר, כי כמו שלא עושים מהר, מהר, מהר - - -

היו"ר, אמיר גילת: בסדר, אז אני חוזר על ההצעה – הוועד המנהל מאשר את נוהל הארכת שירות, שייכנס לתוקפו ב-23 ביוני, אלא אם כן - - -

אסתי אפלבאום: אחר כך מביאים לפה נהלים שאי אפשר אחר כך לעשות שום דבר .

היו"ר, אמיר גילת: אלא אם כן תתקבל הנחיה אחרת של הוועד המנהל, עד ה-23 בספטמבר. עקרונות הנוהל ייושמו החל מהשבוע הבא, הוועדה, חצי שנה, ומכרז או הליך גיוס פומבי כנגד בקשה להארכת שירות. וספציפית לגבי הבקשות שלפנינו, אז גנור – גאולה, מה? גנור, העניין הוא כזה, גנור נבחר לפני שנתיים בערך לתפקיד. אין מה להוציא עכשיו מכרז. אני מוכן לקבל בהחלטה - - -

גאולה אבידן: בסדר, אני אין לי בעיה עם גנור, אין לי בעיה בכלל שמית. יש לי בעיה עם כל ההתנהלות.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, אז אנחנו מאשרים את המשך העסקתו של שלמה גנור. כפוף לכך ואני כבר, כי הנוהל עובר בתוקף לשבוע הזה, אז כדי שנקבע את עצמנו, ששמונה חודשים לפני מועד - - -

גאולה אבידן: גנור עד מתי?

היו"ר, אמיר גילת: עד סוף הקדנציה שלו.

אסתי אפלבאום: יש לו עוד שנה בערך.

גאולה אבידן: אוקי, זה כאילו לפי סעיף 4 בקריטריונים.

היו"ר, אמיר גילת: כן, קדנציה, אם אני זוכר נכון.

אסתי אפלבאום: כן, כן, קדנציה.

היו"ר, אמיר גילת: אז אני כבר מבקש מההנהלה, שמונה חודשים לפני מועד פרישתו לפרסם מכרז. גרצמן מיכאל, זה הרוסי, אנחנו מאשרים בחצי שנה. מה קורה בעוד חצי שנה, אגב? תבואו עוד פעם, או שזה - - -

יוני בן מנחם: תהיה ועדה עד אז, אני מקווה.

היו"ר, אמיר גילת: אז הנה, מה שאומרת גאולה, כבר עכשיו תתחילו לאתר את המחליף של גרצמן.

גאולה אבידן: נכון.

יוני בן מנחם: אבל זה לא במכרז.

גאולה אבידן: זה לא משנה מה. אני אומרת, הכל פה ישן, ככה.

היו"ר, אמיר גילת: גם את סבתי אנחנו מאשרים בחצי שנה, כמבוקש, וההנחיה היא כבר להתחיל לחפש את המחליף שלו, כדי שלא תבואו בעוד חצי שנה ותגידו לנו לא מצאנו. כן, בבקשה.

יראון רופין: אני מביא לידיעתכם בתור חברי דירקטוריון, אנחנו פרסמנו מכרז חיצוני ומכרז פנימי למנהל מדור שיווק, והגיעו בסוף שני מועמדים שהיו - - -

יוני בן מנחם: לא מדור שיווק, מדור חסויות.

<u>יראון רופין:</u> מדור חסויות, סליחה.

<u>יוני בן מנחם:</u> אני מבקש שתדייק.

<u>יראון רופין:</u> סליחה. הגיעו שני מועמדים טובים. הראשונה שהייתה באמת בחורה יוצאת מן הכלל, אמרה לנו סליחה – מה אתם מבלבלים לי את המוח, אני מרוויחה היום פי שלושה יותר ממה שאתם מציעים לי. והבחור השני אמר – אני מרוויח היום 30% יותר ממה שאתם מציעים לי. ותאמינו לי, עשינו לו סימולציה ממש מעל ומעבר. אז אם אתם חושבים שאנחנו משלמים משכורות מופרזות או משהו כזה, ואת אמרת לבדוק במקומות אחרים - - -

<u>אסתי אפלבאום:</u> לא דיברתי. אמרתי על הקטע של הפרישה. ושלמה גנור לא מקבל 5,000 שקלים לחודש.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> טוב, תודה, הישיבה נעולה.

<u>הישיבה נעולה</u>